

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο

Στην Αθήνα σήμερα, 2 Ιουλίου 2000, ημέρα Κυριακή και ώρα 10.00' π.μ., στην Αίθουσα Γερουσίας (1ος όροφος) του Μεγάρου της Βουλής συνεδρίασε η Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων, υπό την Προεδρία του Βουλευτή κ. Παρασκευά Αυγερινού, με αντικείμενο τη συνέχιση της εξέτασης των θεμάτων "Εξωτερική πολιτική, Κρίση στα Βαλκάνια, Ευρωπαϊκή Ενοποίηση, Κυπριακό, Τρίτος κόσμος, Διεθνείς Σχέσεις - Διεθνοποίηση, Διμερείς Σχέσεις - Ελληνοτουρκικά - Συμφωνίες - Συνθήκες (Ελλάδα και Βαλκάνια, η Συνθήκη του Σέγκεν, ΟΗΕ, ΝΑΤΟ), Διεθνείς Σχέσεις - Παγκοσμιοποίηση, Στράτευση Γυναίκων, Ειρήνη - Πόλεμος, Θητεία, Εθνική Ταυτότητα, Μειονότητες, Μετανάστες - Πρόσφυγες, Απόδημος Ελληνισμός, Προσκοπισμός", της Σύνοψης Κειμένων των μαθητών από την Ελλάδα, την Κύπρο και τον Απόδημο Ελληνισμό, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα "Βουλή των Εφήβων", Ε' Σύνοδος 1999 - 2000" (2η συνεδρίαση).

Στην Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων συμμετείχαν οι εξής Έφηβοι Βουλευτές: Ανυφτου Πωλίνα (Πάφος-Κύπρος), Αβραάμ Μαρίνα (Αμμόχωστος-Κύπρος), Αγγελολογώργος Αθανάσιος (Α' Αθήνας), Αθανασάκης Ανδρέας (Β' Αθήνας), Αθανασόπουλος Χρήστος (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Αναστασοπούλου Αικατερίνη (Νομός Καστοριάς), Αντωνίου Μάριος (Λευκωσία-Κύπρος), Αρίφι Εσμεράλντα (Α' Αθήνας), Αρμαανίδης Αλέξανδρος (Νομός Χαλκιδικής), Άρχοντας Ιωάννης (Νομός Αργολίδας), Βαλαβάνη Αριστεά (Νομός Λαρίσης), Βαρελάς Ιορδάνης (Νομός Ξάνθης), Βαρνάβας Βαρνάβας (Νομός Ηλείας), Βρίτκας Αθανάσιος (Α' Θεσσαλονίκης), Γεωργιάδου Μυρσίνη (Α' Πειραιά), Γιατζιόγλου Ευαγγελία (Νομός Λέσβου), Γιαννακά Αμαλία (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Γιαννακού Ανδρούλα (Λευκωσία-Κύπρος), Γιδάρáκου Μαρία (Νομός Φθιώτιδας), Γκούρλια Ανδριάνα (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Γκρίφσια Μαρία (Νομός Ευβοίας), Δανδουλάκης Ιωάννης (Αγγλία), Ζαγναφέρη Βασιλική (Νομός Κιλκίς), Θεοφάνους Γεώργιος (Η.Π.Α.), Ιγνατάκη Λαμπρινή (Νομός Ροδόπης), Καλόγηρος Δημήτριος (Νομός Φθιώτιδας), Καμπάκογλου Αλέξανδρος (Α' Θεσσαλονίκης), Καπινιάρη Μαρία (Αυστραλία), Καραγιάννης Αθανάσιος (Γερμανία), Κικίλιας Θεόδωρος (Επικρατείας), Κοτζαμάνη Κωνσταντίνα (Νομός Ροδόπης), Κούστα Παναγιώτης (Α' Αθήνας), Κωνσταντίνου Μαρίκα (Νομός Λάρισας), Κωστάκος Κωνσταντίνος (Α' Πειραιά), Λαζαρίνης Κωνσταντίνος (Υπόλοιπο Αττικής), Μαρκάκη Ουρανία (Β' Αθήνας), Μαυρογένης Σταύρος (Α' Αθήνας), Μιχαηλίδου Ερμιόνη (Νομός Πέλλας), Μπεκιώτη Φωτεινή (Νομός Λάρισας), Μπίμπη Φανή (Α' Θεσσαλονίκης), Νικολάου Δημήτριος

(Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Ξανθιάκος Παντελεήμων (Α' Θεσσαλονίκης), Οικονόμου Ελευθερία (Β' Αθήνας), Παλιούρα Ιωάννα (Α' Αθήνας), Πανατζής Διονύσιος (Β' Αθήνας), Παπαδημητράκης Αντώνιος (Υπόλοιπο Αττικής), Παπαλεξίου Λαμπρινή (Νομός Ροδόπης), Παπαστεργίου Αικατερίνη (Νομός Καρδίτσας), Πνευμονίδης Ηλίας (Νομός Καστοριάς), Πολυχρονίδη Ευγενία (Νομός Ηρακλείου), Σέκα Ελεονώρα (Νομός Αχαΐας), Σιούτα Ιωάννα (Α' Θεσσαλονίκης), Στρατή Τιτίκα-Μαρίνα (Β' Θεσσαλονίκης), Τσαραμπάρη Όλγα (Νομός Βοιωτίας), Φραδελάκη Παρασκευή (Νομός Χανίων), Χαμπά Αναστασία-Δέσποινα (Β' Αθήνας), Χατζησωτηρίου Χριστίνα (Αμμόχωστος-Κύπρος), Χατζούλη Μαρία (Νομός Τρικάλων), Χρηστίδης Νικόλαος (Νομός Ιωαννίνων).

Στην Επιτροπή παραβρέθηκε το μέλος της Επιτροπής του Προγράμματος "Βουλή των Εφήβων" πατήρ Γεώργιος Μεταλληνός, Καθηγητής Θεολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, θα ήθελα να αναφερθώ σε δύο προτάσεις που κάνατε κατά τη διάρκεια της χθεσινής συνεδρίασης. Η πρώτη είναι ότι, επειδή τα θέματα με τα οποία ασχολείται η Επιτροπή μας είναι πολλά, η συζήτηση είναι δύσκολη και δε μπορεί καθένας Έφηβος Βουλευτής να τοποθετηθεί σ' όλα. Θα πρέπει, λοιπόν, να καταγράψουμε το αίτημά σας να ορίζονται τρεις ενότητες και κάθε μέρα να συζητάμε μια απ' αυτές.

Το δεύτερο αίτημά σας ήταν ότι θα πρέπει σε κάποια από τις τρεις συνεδριάσεις μας να παρίσταται κάποιος από την ηγεσία των Υπουργείων, με τα θέματα των οποίων ασχολείται η Επιτροπή μας (Εθνικής Άμυνας, Εξωτερικών και Ασφάλειας) και να απαντά στα όποια ερωτήματά σας.

Τα αιτήματά σας καταγράφηκαν και, ίσως, ισχύσουν για την επόμενη Σύνοδο της Βουλής των Εφήβων.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Κωνσταντίνος Κωστάκος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΩΣΤΑΚΟΣ (Α' Πειραιά): Θα ήθελα να κάνω ορισμένες επισημάνσεις που αφορούν στις χθεσινές ομιλίες των συναδέλφων.

Η κυρία Γεωργιάδου πρότεινε να υπάρχει στο Αιγαίο κάποιο τζέτ, παντός καιρού, με γιατρούς, έτσι ώστε όλα τα νησιά να έχουν ιατρική περίθαλψη, όταν παραστεί η ανάγκη.

Απ' ό,τι ξέρω υπάρχει από φέτος ένα ταχύπλοο, το οποίο έχει όλα τα σύγχρονα ιατρικά μέσα και όλες τις αναγκαίες ειδικότητες των γιατρών.

Είπε, επίσης, η ίδια συνάδελφος ότι θα ήταν καλό στην αμυντική βιομηχανία να συνεργασθούμε με το Ισραήλ. Νομίζω ότι αυτό είναι ανέφικτο αφ' ενός γιατί με το Ισραήλ συνεργάζονται οι Τούρκοι και αφ' ετέρου γιατί θα ετίθετο θέμα αξιοπιστίας.

Ο κ. Πνευμονίδης ανέφερε ότι το NATO είναι ένας θεσμός τρόμου και ότι φταίει για το Κυπριακό, για το Κόσσοβο κ.λπ. Αυτό είναι δεδομένο. Πρότεινε να αποχωρήσουμε από το NATO. Νομίζω, όμως, ότι αυτό δεν είναι δυνατόν να γίνει γιατί όσο είμαστε στο NATO, έχουν υποχρέωση, τουλάχιστον τυπική, όσοι συμμετέχουν σ' αυτό, να μας υποστηρίζουν, όποτε τίθεται ζήτημα της εδαφικής μας ακεραιότητας. Ας αναλογισθούμε τι πρόβλημα θα αντιμετωπίσουμε, εάν αποχωρήσουμε. Είπε, επίσης, ότι αποχωρώντας από το NATO θα μπορούσαμε να συστήσουμε έναν οργανισμό, στον οποίο η Ελλάδα θα είναι πρωτεργάτης. Αυτό, εάν και είναι πολύ δύσκολο, θα μπορούσε να γίνει, τουλάχιστον στο επίπεδο των Βαλκανίων.

Ο κ. Βαρνάβας στα θετικά της βαλκανικής φιλίας ανέφερε ότι, εάν οι Βαλκάνιοι συνεργάζονται μεταξύ τους, θα μπορέσουν να αποτρέψουν τις ξένες επεμβάσεις. Νομίζω, ότι αυτό δεν ισχύει, αρκεί να θυμηθούμε τα περσινά γεγονότα στο Κόσσοβο. Στα αρνητικά τόνισε, ότι η είσοδος των μεταναστών οφείλεται στο ότι δεν φυλάσσονται καλά τα σύνορα. Αυτό, όμως, δεν είναι σωστό γιατί στις αρχές της 10ετίας του '90 είχαν ανοίξει τα σύνορα και ερχόταν στη χώρα ανεξέλεγκτα, όποιος ήθελε. Τόνισε, ακόμη, ότι οι λαθρομετανάστες φταίνε για την αύξηση της εγκληματικότητας. Θα πρέπει να συμφωνήσουμε σ' αυτό, εάν και μεγάλο μερίδιο ευθύνης έχουν και οι Έλληνες. Είπε, ακόμη, ότι τα τελευταία χρόνια η εγκληματικότητα μειώθηκε, άποψη με την οποία δεν συμφωνώ.

Η κυρία Στρατή είπε, ότι έχουμε τη δυνατότητα να επεκτείνουμε την υφαλοκρηπίδα στα 12 ναυτικά μίλια, σύμφωνα με αποφάσεις του ΟΗΕ του NATO και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ποιός, όμως, είναι ο ρόλος αυτών των Οργανισμών; Γιατί δεν εφαρμόζονται οι αποφάσεις τους; Μήπως, όλοι έχουν καταστεί υποχείριο των ΗΠΑ;

Τέλος, σε μια αναφορά που έκανε ο κ. Βαρελάς, συμπληρώσατε ότι η Ελλάδα είναι αδιαίρετη. Μακάρι να ήταν. Στα γήπεδα ακούμε να φωνάζουν τους Βορειοελλαδίτες Βούλγαρους και τους κατοίκους της Νοτίου Ελλάδας Αλβανούς. Το θεωρώ αυτό πολύ επικίνδυνο, ειδικά τώρα που ανοίγουν τα σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για 400 εκατομμύρια ανθρώπους.

Τέλος, ο συνάδελφος κ. Αντωνίου από την Κύπρο εξέφρασε μερικές σκέψεις που, αν σκεφθούμε λογικά, είναι απόλυτα σωστές. Πως είναι δυνατόν να σκεφθούμε εμείς και οι Ελληνοκύπριοι λογικά, όταν οι Τούρκοι είναι υπεύθυνοι για πάρα πολλά αρνητικά απέναντι στην Ελλάδα; Πρότεινε να γίνει διάλογος και αυτό είναι, σωστό. Μόνο ο διάλογος αυτή τη στιγμή μπορεί να δώσει κάποια λύση. Πως μπορεί να γίνει ο διάλογος αυτός με συνεχείς υποχωρήσεις από τη πλευρά της Ελλάδας; Αυτό δεν είναι δυνατόν, γιατί όλοι θυμόμαστε πρόσφατα την κρίση στα Ίμια και τις αδικοχαμένες ανθρώπινες ζωές.

Επίσης, ανέφερε, ότι θα πρέπει να αλλάξει το βιβλίο

της Ιστορίας. Αυτό, πως είναι δυνατόν να γίνει, τη στιγμή που οι Τούρκοι πιστεύουν, ότι δεν πρέπει να γίνονται διακρίσεις μέσα από το βιβλίο της Ιστορίας, έχοντας εμείς δεδομένο ιστορικό γεγονός, π.χ. το σούβλισμα του Αθανάσιου Διάκου. Ας μας προτείνουν εκείνοι πώς πρέπει να το αναφέρουμε για να μη δημιουργούνται οι διακρίσεις, που επικαλούνται. Επίσης, πρέπει να σκεφθούμε, ότι οι Τούρκοι φανατίζουν τη νεολαία, η οποία μεγαλώνει μισώντας τους Έλληνες. Αυτό είναι αποτέλεσμα της θρησκείας τους και δεν ξέρω, πως μπορεί να αλλάξει.

Είναι γνωστό, ότι οι δύο λαοί μεταξύ τους έχουν πλησιάσει αρκετά εξαιτίας των καταστροφικών σεισμών αλλά το γεγονός αυτό δεν είναι σημαντικό για την Τουρκία, διότι έχει στρατοκρατικό καθεστώς.

Τέλος, ο συνάδελφος ανέφερε, ότι επικρατεί στην ελληνική κοινωνία ρατσισμός και ότι δεν θέλουμε να βλέπουμε με φιλικό μάτι τους Τούρκους. Αυτό δεν είναι σωστό, διότι όλοι γνωρίζουμε, πως πρέπει να λαμβάνουμε υπόψη μας τα σωστά παραδείγματα του παρελθόντος που μας έχουν αποδείξει με τους αφανισμούς των Ελλήνων σε Ίμβρο, Τένεδο, Κωνσταντινούπολη, ποιοι είναι οι Τούρκοι και συνεπώς, δε μπορούμε να βασιστούμε επάνω τους.

Κλείνοντας ανέφερε ότι θα ήταν σωστό να ανεγερθεί τζαμί στην Αθήνα και συμφωνώ, γιατί έχουμε ανεξιθρησκία. Πως, όμως, είναι δυνατόν να κατασκευάσουμε τζαμί στην Αθήνα, τη στιγμή που η Αγία Σοφία έχει μετατραπεί σε τέμενος και οι χριστιανικές εκκλησίες στην Τουρκία έχουν καταστραφεί.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Χατζούλη.

ΜΑΡΙΑ ΧΑΤΖΟΥΛΗ (Νομός Τρικάλων): Θα ήθελα να τονίσω, ότι συμφωνώ με τον προηγούμενο συνάδελφο λέγοντας, ότι το έγκλημα τα τελευταία δύο χρόνια στην Ελλάδα έχει αλματώδη αύξηση και είναι ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα στην πατρίδα μας.

Θα διαφωνήσω, όμως, με τον συνάδελφο κ. Βαρνάβα, ο οποίος χθες ανέφερε, ότι διαθέτοντας τα χρήματα που ξοδεύουν σε μια ημέρα όλα τα κράτη για τους εξοπλισμούς, κινδυνεύει η παγκόσμια ειρήνη. Από το γεγονός αυτό όχι μόνο δεν κινδυνεύει, αλλά λύνεται και το πρόβλημα βιωσιμότητας του τρίτου κόσμου.

Επίσης, θα διαφωνήσω με τον συνάδελφο κ. Χριστίδη λέγοντας ότι, όσοι δεν είναι χασοκοί, αυτό δε σημαίνει, ότι απαραίτητως είναι και νωθροί.

Ο χαρακτηρισμός που ανέφερε ο προηγούμενος συνάδελφος, ότι οι Τούρκοι είναι άσπονδος εχθρός μας δεν με βρίσκει σύμφωνη. Πιστεύω, ότι θα πρέπει να εξαλειφθούν αυτοί οι χαρακτηρισμοί και να δούμε τους γείτονές μας σαν λαό με διαφορετικές αντιλήψεις από εμάς.

Την προηγούμενη χρονιά είχε παρουσιάσει η τηλεόραση κάποια εκπομπή στην οποία αναφερόταν, ότι η τουρκική εκπαίδευση έχει μεγάλη διαφοροποίηση σε σχέση με τη δική μας. Συγκεκριμένα στο ιστορικό βιβλίο των Τούρκων, η επανάσταση του 1821, προσεγγίζεται με μια διαφορετική πλευρά από τη δική μας. Εμείς αναφέρουμε, ότι αγωνιζόμαστε για την ελευθερία μας, ενώ οι Τούρκοι μας χαρακτηρίζουν επαναστάτες, τρομοκράτες κ.λπ. Αναρωτιέμαι, εάν θα έπρεπε να γίνει μια βαθύτερη προσέγγιση πάνω στο θέμα αυτό, ώστε η ιστορία να είναι περισσότερο αντικειμενική και σαφής. Πρώτη φορά ακούω, ότι υπάρχουν στην Κύπρο λέσχες φιλίας για τη σύσφιξη των σχέσεων μεταξύ Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων. Αναρωτιέμαι, εάν θα έπρεπε η πολιτεία να ενημερώσει τα παιδιά, ώστε και αυτά να συμμετάσχουν στη προσπάθεια αυτή.

Στο σημείο αυτό προσήλθαν ο κ. Αντώνης Σαμαράκης, Πρόεδρος του Εκπαιδευτικού Προγράμματος “Βουλή των Εφήβων” και ο Καθηγητής κ. Παναγιώτης Τζωρτζόπουλος, Γενικός Γραμματέας της Βουλής για να παρακολουθήσουν τη συνεδρίαση.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Γιδάρακου.

ΜΑΡΙΑ ΓΙΔΑΡΑΚΟΥ (Νομός Φθιώτιδας): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να τονίσω ότι, εάν η ελευθερία ονομάζεται τρομοκρατία, τότε εμείς οι Έλληνες αξίζουμε να ονομαζόμαστε τρομοκράτες.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Εσμεράλντα Αρίφι.

ΕΣΜΕΡΑΛΝΤΑ ΑΡΙΦΙ (Α΄ Αθήνας): Ο συνάδελφος κ. Βαρνάβας χθες ανέφερε για τα εγκλήματα που έχουν διαπράξει στη χώρα μας οι Αλβανοί. Ζητώ συγγνώμη για τα λόγια που στη συνέχεια θα πω και ότι θα εκπροσωπήσω αποκλειστικά τη χώρα μου. Στην Ελλάδα δεν συμφέρει με κανένα τρόπο να σταματήσει η είσοδος των Αλβανών, γιατί είναι μεγάλα τα έσοδα και τα οφέλη από τους συγκεκριμένους ανθρώπους. Είμαι σίγουρη, ότι στην αίθουσα αυτή κανένας συνάδελφος δεν γνωρίζει, ότι οι Έλληνες υπάλληλοι της Πρεσβείας και του Προξενείου της Αλβανίας είναι άτομα τα οποία κατακλέβουν και εκμεταλλεύονται τον αλβανικό λαό. Είναι τεράστια τα ποσά, τα οποία αποσπούν από τους Αλβανούς για να τους δώσουν βίζα, υποσχόμενοι σε αυτούς ένα καλύτερο αύριο στην Ελλάδα. Πρέπει να υποστείτε τις συνέπειες των συμπατριωτών σας, οι οποίοι έδωσαν με τα γνωστά ανταλλάγματα βίζα σε όλους τους αποφυλακισμένους Αλβανούς. Σήμερα, θέλω να κάνω εδώ γνωστό στους συναδέλφους, ότι κανένας δεν ασχολήθηκε σοβαρά με τα προβλήματα αυτά και κάνω έκκληση στην ελληνική κυβέρνηση να λάβει συντόμως τα απαραίτητα μέτρα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Δημήτριος Νικολάου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Κάποιος συνάδελφος αναφέρθηκε στη διαρκή ειρήνη. Εγώ θα πω μια αλήθεια. Διαρκής ειρήνη δεν υπήρξε ποτέ και δεν υπάρχει μέχρι σήμερα. Από τη στιγμή που υπάρχουν άνθρωποι στον κόσμο που ζουν με το να κατασκευάζουν όπλα, τότε, εάν κρατήσει η διαρκής ειρήνη, αυτοί οι άνθρωποι θα πτωχεύσουν και για να μη πτωχεύσουν αυτοί προτιμούν να πεθάνουν μερικές χιλιάδες κόσμος για να ζήσουν μια ζωή γεμάτη πλούσια αγαθά.

Και τέλος το πιο σωστό είναι να δημιουργήσουμε εμείς τη διαρκή ειρήνη. Και αν μπορέσουμε να τη δημιουργήσουμε, να κάνουμε αγώνα για να την κρατήσουμε ανέπαφη.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Μάριος Αντωνίου.

ΜΑΡΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ (Λακωνία): Κατ’ αρχάς, πρέπει να ξεκαθαρίσω την άποψή μου περί Τουρκοκυπρίων και Τούρκων. Στο νησί μας από τη στιγμή που υπήρξαν οι Τουρκοκύπριοι αναγνωρίστηκαν ως δεύτερη κοινότητα, ως κάτοικοι του νησιού και πολίτες της Κυπριακής Δημοκρατίας αργότερα με το Σύνταγμα. Στον αγώνα της ΕΟΚΑ, όμως, η αλήθεια είναι πως οι Τουρκοκύπριοι παραλήφθηκαν και όχι μόνο. Πολλοί δε από αυτούς δέχθηκαν τις σφοδρές επιθέσεις των ελληνοκυπρίων, των ακραίων δεξιών της ΕΟΚΑ.Β, οι οποίοι έκαναν πολλά πράγματα, τα οποία δεν τα διδασκόμαστε σήμερα μέσα από τα βιβλία που έρχονται από το κυπριακό Υπουργείο. Υπάρχει ένα τεράστιο ιστορικό κενό μεταξύ των χρόνων του ’60 και του ’74 το οποίο καλύπτεται μερικώς μόνο στην Γ΄ Λυκείου.

Όσον αφορά στα ιστορικά βιβλία που έρχονται από την Ελλάδα, έχει ακουστεί ότι τα Υπουργεία Εξωτερικών της Ελλάδας και της Τουρκίας έχουν συστήσει μια Επιτροπή με σκοπό την αφαίρεση ορισμένων ιστορικών γεγονότων, όπως αυτό π.χ. του Αθανασίου Διάκου. Αυτά τα ιστορικά γεγονότα δεν πρέπει να αφαιρεθούν, γιατί είναι πραγματικά γεγονότα.

Επίσης, υπάρχει η πρόταση να συμβιώσουν οι δύο λαοί με μία κοινή κυβέρνηση. Αυτό δε σημαίνει ότι πρέπει να ελπίζουμε να έχουμε τα ίδια πράγματα που είχαμε πριν από 26 χρόνια, αλλά με βάση τη σημερινή πραγματικότητα να δούμε, τι μπορούμε να κάνουμε από εδώ και στο εξής. Εάν υπάρξει αυτή η κοινή κυβέρνηση, θα πρέπει να δώσει τη δυνατότητα στους εγκλωβισμένους και εκτοπισμένους να αποφασίσουν μόνοι τους, π.χ. εάν θα θέλουν να μείνουν στο σπίτι που είχαν ή αν θα προτιμήσουν να τους δοθεί κάποια αποζημίωση. Όσον αφορά αυτή την αποζημίωση, η Κύπρος που είναι η τρίτη παγκοσμίως χώρα σε εξοπλισμό με βάση το μέγεθός της, θα μπορούσε να μειώσει τα εξοπλιστικά προγράμματά της και να δώσει αυτά τα χρήματα γι’ αυτές τις αποζημιώσεις.

Όσον αφορά στην ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ αναφέρθηκε

νωρίτερα, ότι αυτό δεν πρέπει να γίνει, λόγω του κυπριακού προβλήματος. Πράγματι, δεν νοείται να μπει η Τουρκία στην ΕΕ, εάν δεν λυθεί το κυπριακό με έναν τρόπο, που δεν θα βλάπτει τα συμφέροντά μας. Ευχαριστώ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Θα ήθελα να σας πω ότι διάλογος σημαίνει να απαντάμε, αλλά να μη λειτουργούμε συνέχεια απαντητικά.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ελευθερία Οικονόμου.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Β' Αθήνας):

Αγαπητοί συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να απαντήσω στο συνάδελφο Χρηστίδη, ο οποίος χθες αποκάλεσε τον εαυτό του χαοτικό. Θα ήθελα να σου αποδώσω το συνώνυμο της λέξης χαοτικός που είναι πολιτικός και αυτό, γιατί, όπως λέει ένα ανέκδοτο είναι το αρχαιότερο επάγγελμα, αφού πριν από τη δημιουργία του κόσμου επικρατούσε το χάος.

Θα ήθελα να μιλήσω για το στρατό και τη στρατιωτική θητεία και να επικεντρώσω το ενδιαφέρον στο γεγονός, ότι ένας πολύ μικρός αριθμός νέων θα ήθελε σήμερα να στρατευτεί. Βασικά αίτια είναι η έλλειψη εθνικού φρονήματος, η ιδεολογία αρκετών ατόμων, η οποία αντιτίθεται στο θεσμό, υπερασπίζοντας το ειρηνικό πνεύμα και το διάλογο, οι συνθήκες διαβίωσης αλλά και η πολύμηνη διάρκεια.

Αν με ρωτούσατε λίγο καιρό πιο πριν, θα υποστήριζα ότι η πολύμηνη θητεία αποτελούσε μία ανόητη πρόφαση για τους τεμπέληδες. Σύντομα, όμως, άλλαξα γνώμη και να το γιατί. Οδεύουμε σε μία πλήρη ευρωπαϊκή ενοποίηση, που στον επαγγελματικό τομέα οι Έλληνες εργαζόμενοι θα πρέπει να αγωνισθούν, θα πρέπει να ανταγωνισθούν όχι μόνο τους Έλληνες εργαζόμενους, αλλά και τους Ευρωπαίους. Επίσης, διαπίστωσα ότι ο Έλληνας τελειώνοντας μία μακροχρόνια σχολική θητεία, θα πρέπει να προσφέρει ένα με ενάμιση χρόνο από τη ζωή του για τη στρατιωτική θητεία. Έτσι, θα μπαίνει στον επαγγελματικό τομέα αρκετά καθυστερημένος με αποτέλεσμα, να πρέπει να ανταγωνισθεί αρκετούς συνομήλικούς του, που θα έχουν τουλάχιστον διετή προϋπηρεσία.

Ξεφυλλίζοντας τη Σύνθεση Κειμένων που μας δόθηκε, διάβασα προτάσεις, όπως, για τη μείωση της στρατιωτικής θητείας και τον επαγγελματικό στρατό. Η πρώτη πρόταση δεν με βρίσκει σύμφωνη, αφού η μείωσή της κατά δύο ή τρεις μήνες δεν θα επιφέρει ριζική λύση, αλλά θα έχουμε αρνητικά αποτελέσματα αναλογιζόμενοι, ότι ο ελληνικός πληθυσμός είναι σχετικά μικρός και μία σύντομη θητεία θα οδηγούσε σε αυτόματη μείωση του στρατού.

Όσον αφορά στον επαγγελματικό στρατό, αν και δεν έχω διαμορφώσει ακόμη κάποια προσωπική άποψη, πρέπει να παραδεχθώ, ότι τα παραδείγματα ευρωπαϊκών χωρών που έχουν εφαρμόσει το συγκεκριμένο θεσμό είναι αρκετά πειστικά.

Τελειώνοντας, θέλω να διατυπώσω τη δική μου πρόταση για τη στρατιωτική θητεία μερικής απασχόλησης. Γνωρίζω, ότι είναι κάτι πολύ πρωτότυπο, όπως και οι περισσότερες εφηβικές ιδέες. Με τη μερική απασχόληση των στρατιωτών πετυχαίνουμε την αναγκαία εκπαίδευση, ενώ παράλληλα δίνουμε στους νέους τη δυνατότητα να ανταπεξέλθουν στις καθημερινές τους υποχρεώσεις.

Σας ευχαριστώ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ευγενία Πολυχρονίδη.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΗ (Νομός Ηρακλείου):

Μου είναι απόλυτα κατανοητό το γεγονός ότι η Ελλάδα, ως χώρα, από μόνη της έχει ήδη, αρκετά προβλήματα να αντιμετωπίσει και να επιλύσει, όπως, επίσης, θεωρώ και πως είναι αυτή τη στιγμή μια χώρα ικανοποιητικά ανεπτυγμένη, ώστε να τα καταφέρει να επιβιώσει από το στάδιο στο οποίο βρίσκεται.

Δύο ημέρες πριν μπαίνοντας σε ένα από τα πληρέστερα -από όλες τις απόψεις- ξενοδοχεία με πλημύρισε το δέος. Όμως, πιο εκεί, ήταν η ντροπή, η αγανάκτηση και η συμπόνοια.

Θεωρώ επεικώς εγκληματικό το να σπαταλώνται τόσο άμετρα δισεκατομμύρια δισεκατομμυρίων για να ικανοποιηθούν εφήμερες "απολαύσεις" την ίδια στιγμή που στον πλανήτη μας, ο οποίος, μετράει 6 δισεκατομμύρια κατοίκων, το ένα από αυτά επιβιώνει με λιγότερο από ένα δολλάριο την ημέρα, τουτέστιν περίπου 350 δραχμές, ενώ ένα δεύτερο πεθαίνει από την ανικανότητα πρόσβασης σε πόσιμο νερό. Αναμφισβήτητα, τα λόγια διαρκούν όσο οι ήχοι να χτυπήσουν στο ακουστικό μας τύμπανο. Τα μηνύματα, όμως, που φέρουν, προκαλούν ή τουλάχιστον αυτό ελπίζω να κάνουν, την ευαισθητοποίησή μας. Μας είναι πολύ εύκολο να ακούμε εντελώς ανώδυνα πως τα χρήματα που κερδίζουν οι 148 φτωχότερες χώρες του κόσμου από τα εσωπαραγόμενα προϊόντα τους είναι ένας αριθμός πολύ μικρότερος από το άθροισμα των περιουσιών των τριών πλουσιότερων ανθρώπων του κόσμου. Εν ολίγοις τα χρήματα τριών ανθρώπων είναι κατά πολύ αρκετά για να χαρίσουν σε 1.500.000.000 ψυχές τα απαραίτητα εφόδια για μια αξιοπρεπή διαβίωση και επιβίωση.

Και ιδού τα παράδοξα του καιρού μας.

Ο άνθρωπος στέλνει διαστημόπλοια προς αναζήτηση ζωής σε πλανήτες χιλιάδων ετών φωτός μακριά από εδώ, τη στιγμή που δίπλα του ίδιες με αυτόν μορφές ζωής γεννιούνται και πεθαίνουν, χωρίς να έχουν ποτέ τους νιώσει το αίσθημα της ειρήνης.

Όσον αφορά στο φλέγον ζήτημα του Κυπριακού και των ελληνικών παραμεθόριων περιοχών είναι αρκετό να σκεφθούμε ότι όσοι απασχολούνται από αυτά, πως έχουν τουλάχιστον μια στέγη για την υλική τους υπόσταση, έστω και αν η

πνευματική ψάχνει ακόμα να κατασταλάξει.

Επίσης, ειπώθηκε χθες, πως οι πόλεμοι δεν είναι επιθυμία κανενός, αλλά αναγκαίο κακό. Πιστεύω ότι πρέπει να είμαστε ρεαλιστές. Οι χώρες που θέλουν να λέγονται σήμερα πολιτισμένες έχουν τον τρόπο να λύσουν τις διαφορές τους μέσω του διαλόγου.

Το γεγονός αυτό δε δίνει άφεση αμαρτιών στις τριτοκοσμικές κυβερνήσεις που χρησιμοποιούν -όσο απίστευτο και αν ακούγεται και πολύ περισσότερο όσο απίστευτο και αν είναι- παιδιά ηλικίας 4 έως 16 χρονών ως ναρκαλιευτές για να μη χάνουν στρατιωτικό δυναμικό. Ενώ πολεμάμε με ό,τι μέσο έχουμε για να καταπολεμήσουμε την υπογεννητικότητα, σε τι ωφελεί το να γεννάμε παιδιά καταδικασμένα να ζήσουν σε ένα κόσμο για την καλύτερη του οποίου δεν κάνουμε τίποτα; Δανείζομαι λόγια του Βολταίρου για να σημειώσω πως οι λύσεις είναι πολλές, γνωστές και πανεύκολα υλοποιήσιμες. Χαρακτηριστικά που σίγουρα θα αναγνωρίσετε αρκεί να ξεφυλλίσετε το φυλλάδιο που αναγράφεται ως “Σύνθεση Κειμένων”, το οποίο και μας έχουν δώσει πάμπολλες φορές. Θεωρώ αποτελεσματική και μια ακόμα λύση, χωρίς να θεωρηθώ ακόλουθος του star system, αφού και εγώ είμαι στα μέσα ενημέρωσης να “επιτεθώ” !! Με το να μας βομβαρδίζουν καθημερινά με χιλιάδες εικόνες δυστυχίας, πέραν κάθε περιγραφής, το μόνο που καταφέρνουν είναι να μας αναισθητοποιούν, αφού όλοι γινόμαστε τηλεθεατές του ίδιου ατελείωτου σήριαλ, χωρίς να σοκαριζόμαστε πια από τις φρικιαστικές προβαλλόμενες εικόνες. Ακούγεται τόσο επαγγελματικά διαφημιστικό, όσο και ανθρώπινα δυνατό η προβολή σε αραιά χρονικά διαστήματα εικόνων ασύλληπτης εξαθλίωσης, της μόνης υπόστασης που αποτελείται τόσο από ύλη, όσο και από πνεύμα, του μοναδικού σκεπτόμενου λογικού δημιουργήματος, του ανθρώπου, δηλαδή κάνει τους τηλεθεατές να δράσουν πραγματικά.

Ανέκαθεν ο ελληνικός πνευματικός κόσμος μπορούσε και έκλεινε μέσα σε πέντε λέξεις το καταστάλαγμα ολόκληρης ζωής “αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος, δεν θα πάψεις ποτέ να αγωνίζεσαι για την ειρήνη και για το δίκαιο”.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΗΣΤΙΑΗΣ (Νομός Ιωαννίνων): Κύριε Πρόεδρε, αν μου επιτρέπετε.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Μπορείτε να εγγραφείτε για να ομιλήσετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΗΣΤΙΑΗΣ (Νομός Ιωαννίνων): Θα παρακαλούσα τώρα, πριν αρχίσει το δεύτερο στάδιο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Δεν μου αρέσουν οι εξαιρέσεις, εν πάση περιπτώσει, πείτε αυτό που θέλετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΗΣΤΙΑΗΣ (Νομός Ιωαννίνων): Κύριε Πρόεδρε, ήθελα να ξεκαθαρίσω κάτι στα παιδιά. Να ζητήσω συγνώμη που μίλησα 5 φορές χθες και ήμουν ο πρωτεργάτης στη δημιουργία εντυπώσεων. Εδώ δεν

ήλθα για να ανατρέψω τίποτα. Είμαι σύμφωνος με το θεσμό, αλλά απλά διαφωνώ με τη λειτουργία του.

Αναφέρομαι στην παράκληση του κ. Κακλαμάνη, που μας πρόέτρεψε να μη γίνουμε λογοθέαματα. Θέλω να πω κάτι, το οποίο εύχομαι να αποβεί λάθος. Φοβούμαι, ότι εμείς, εάν δεν υποστηρίξουμε αυτό το θεσμό, σε λίγα χρόνια στη λέξη “λογοθέαμα” θα προσθέσουμε και δύο γράμματα και θα γίνουμε “εκλογοθέαμα”.

Κάποιος θα προσπαθήσει να κερδίσει από αυτό το θεσμό, που εμείς πρέπει να τον υποστηρίξουμε.

Εδώ, μιλάμε συνεχώς για τον πόλεμο και χάρηκα χθες που άκουσα κάτι σχετικό με το διεθνή αφοπλισμό. Μας λένε από εδώ εμείς από εκεί οι Τούρκοι. Μιλάμε για στρατό για εξοπλισμούς και άλλα. Εγώ πιστεύω ότι δεν πολεμούν οι στρατοί, πολεμούν οι λαοί. Πολεμούν ορθόδοξοι και μουσουλμάνοι.

Και κάτι άλλο: Μας είτε επίσης ο κ. Κακλαμάνης ότι ο θεσμός είναι καθιερωμένος, δεν είναι κατεστημένος, όμως, που σημαίνει ότι πρέπει να βοηθήσουμε να μη γίνει ποτέ κατεστημένο.

Υπάρχει ένα ενδιαφέρον πόνημα του καθηγητή Χάντιγκτον που έχει γράψει για τον ανασχηματισμό της παγκόσμιας τάξης πραγμάτων και τη σύγκρουση των πολιτισμών. Παρατηρείται γενικότερα, ότι τελικά δεν πολεμούν οι λαοί για τις ιδεολογίες τους, αλλά οι πολιτισμοί. Δηλαδή, πολεμούν ορθόδοξοι βοηθούμενοι από τους ορθοδόξους εναντίον των μουσουλμάνων που και οι ίδιοι κάνουν το ακριβώς αντίθετο χρησιμοποιώντας διάφορες προπαγάνδες. Αν όντως η αιτία των νεότερων πολέμων είναι η σύγκρουση των πολιτισμών, αυτό πρέπει να μας λέει κάτι. Πρέπει να το ανατρέψουμε για να ζήσουμε πιο ειρηνικά.

Αν κάποιος περνούσε και μας ρώταγε πως θα θέλαμε ν’ αρχίσουμε τους τίτλους, που θα μπορούσε μας δώσει, εγώ προσωπικά και πιστεύω όλοι μας θα προτιμούσαμε πρώτα απ’ όλα να λεγόμαστε άνθρωποι, μετά Έλληνες, μετά Βούλγαροι, μετά Ευρωπαίοι και Βαλκάνιοι και μετά να λεγόμαστε ορθόδοξοι, σατανιστές και άθεοι.

Θέλω να πω, ότι ο θεσμός αυτός είναι δικός μας. Ο θεσμός φτιάχτηκε για μας. Εμείς έχουμε τα καθαρά μυαλά. Και είτε το θέλουμε είτε όχι πρέπει όλοι να αγωνιστούμε για να σώσουμε αυτό το θεσμό.

Είτε το θέλουμε, είτε όχι, οι πολιτικοί θα μένουν πάντοτε ταμπουρωμένοι πίσω από τις σφιχτοδεμένες τους γραβάτες και κουστούμια και θα μένουν πάντοτε παγωμένοι στις καρέκλες και τις κομματικές κατευθύνσεις.

Πρέπει, οι πολιτικοί να εκμεταλλευθούν τα μυαλά μας και τις καθαρές μας ιδέες, για να τις χρησιμοποιήσουν και να αλλάξουν την Ελλάδα, μήπως καταφέρουμε να ζήσουμε εμείς και τα παιδιά μας σε ένα καλύτερο κόσμο.

Τέλος, θέλω να πω ένα σύνθημα το οποίο πιστεύω, ότι

μπορεί να μας εκφράσει όλους. Πρέπει να προσπαθήσουμε να μην φτάσουμε στα εξήντα μας και να καταλάβουμε ότι δεν ζήσαμε τα εφηβικά και τα φοιτητικά μας χρόνια που είναι τα καλύτερα και πιο ωραία.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Χαίρομαι, ότι δεν υπάρχουν κατεστημένοι θεσμοί. Οι θεσμοί εξελίσσονται. Χαίρομαι που το επαναλάβατε αυτό. Η δική σας παρουσία έχει αυτή την έννοια, δηλαδή, να προσθέσετε σε αυτά.

Τολόγο έχει Έφηβος Βουλευτής Αριστέα Βαλαβάνη.

ΑΡΙΣΤΕΑ ΒΑΛΑΒΑΝΗ (Νομός Λάρισας): Θα ήθελα να σας καλημερίσω όλους. Πρόκειται να μιλήσω για την παγκοσμιοποίηση. Είναι ένα φαινόμενο, το οποίο μας απασχολεί ιδιαίτερα.

Παγκοσμιοποίηση είναι ένας καινούριος όρος που μπήκε στη ζωή μας. Δημιουργεί προβληματισμούς, ανησυχίες, φόβους. Συγχρόνως είναι και η ελπίδα για ένα καλύτερο μέλλον, για μία παγκόσμια κοινωνία πιο ανθρώπινη. Η εξέλιξη στα ΜΜΕ, η ταχύτητα της πληροφόρησης, η πρόοδος της τεχνολογίας και της επιστήμης δεν επιτρέπουν πλέον σε μία κοινωνία, να ζήσει απομονωμένη από τον υπόλοιπο κόσμο. Δεν θα μπορούσε αυτή η κλειστή κοινωνία, ούτε να επιβιώσει ούτε να προοδεύσει. Αναρωτιέμαι, λοιπόν, αν η παγκοσμιοποίηση είναι ένα νέο φιλοσοφικό ρεύμα για τους διανοούμενους της τρίτης χιλιετίας. Είναι μία καινούρια πολιτική κίνηση για όσους αναζητούν οράματα και οπαδούς, ή απλώς ένας νέος οικονομικός όρος, που θα ανατρέψει όλα όσα γνωρίζουμε για την παγκόσμια αγορά μετατρέποντάς την σε μία ανοιχτή αγορά του ανταγωνισμού, της υψηλής τεχνολογίας, αλλά και της περιθωριοποίησης των ασθενέστερων κοινωνικών ομάδων, όπου οι πολυεθνικές και τα χρηματιστήρια του πλούσιου βορρά θα προσφέρουν εργασία, ενώ ο φτωχός νότος θα προσφέρει φτηνά εργατικά χέρια και πρώτες ύλες. Η νέα τάξη πραγμάτων θα είναι ένα εξελιγμένο αποικιοκρατικό καθεστώς, με ελεύθερη και νομοθετημένη πλέον διακίνηση εργατικού δυναμικού αποδεκτή από την παγκόσμια κοινότητα, αφού, όσοι δε θα συμμετάσχουν στο σύστημα, θα είναι αποκλεισμένοι από τα μικρά ή τα μεγάλα οφέλη.

Γνωρίζουμε όλοι μας, ότι οι μεγάλοι διεθνείς οργανισμοί, που ιδρύθηκαν κατά καιρούς, για να στηρίζουν και να προστατεύσουν δήθεν τους λαούς, δεν κατάφεραν και πολλά πράγματα. Αποδείχθηκαν ανεπαρκείς. Κατάφεραν μάλιστα σε πολλές περιπτώσεις να επιβάλουν το δίκαιο του ισχυρότερου. Έτσι, η καινούρια αυτή ιδέα του παγκόσμιου χωριού, είναι ίσως η ελπίδα για το μέλλον μας. Αναρωτιέμαι, αν αυτοί που οραματίστηκαν την παγκοσμιοποίηση είναι ένθερμοι υποστηρικτές της και έλαβαν υπόψη τους τα πολιτικά και οικονομικά τους συμφέροντα, ή έβαλαν σε πρώτο πλάνο τον παράγοντα άνθρωπο.

Αν, λοιπόν, λειτουργήσει θετικά με την ολοκλήρωση η παγκοσμιοποίηση για ολόκληρη την ανθρωπότητα, για να γίνει το διαβατήριό μας για ένα καλύτερο αύριο, θα πρέπει να διασφαλιστούν ορισμένοι παράμετροι. Δεν εννοείται παγκοσμιοποίηση χωρίς αποκλεισμό και εδραίωση μίας παγκόσμιας ειρήνης, χωρίς τη διατήρηση της εθνικής ταυτότητας κάθε λαού, χωρίς σεβασμό στην ιδιαιτερότητα και τη διαφορετικότητα κάθε κοινωνικής ομάδας, χωρίς σωστό καταμερισμό του πλούτου, γιατί οι άνθρωποι του τρίτου κόσμου θα χορταίνουν από τη φιλανθρωπία κάποιων οργανώσεων. Ο πλανήτης μας θα είναι χωρισμένος σε πλούσιους και φτωχούς, στους χορτάτους και τους πεινασμένους.

Τέλος, δε νοείται παγκοσμιοποίηση, χωρίς πολιτισμό και παιδεία, γιατί αυτά είναι επιτεύγματα του ανθρώπου. Είναι η εικόνα της ψυχής και του ελεύθερου πνεύματος. Η Ελλάδα μέσα σ' αυτό το παγκόσμιο χωριό έχει τα πλεονεκτήματα ενός λαμπρού και μακράιωνου πολιτισμού, που πρέπει να εκμεταλλευτεί. Έχει τα πλεονεκτήματα ενός λαού πολυμήχανου, που καταφέρνει να αντιστέκεται και να επιβιώνει σε εξαιρετικά δύσκολες περιπτώσεις και ενός απόδημου ελληνισμού που διατηρεί στενούς δεσμούς με την πατρίδα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αμαλία Γιαννακά.

ΑΜΑΛΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΑ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, πριν από τρία - τέσσερα χρόνια έβλεπα ταλαιπωρημένους και φοβισμένους ανθρώπους να κυκλοφορούν δειλά - δειλά στους δρόμους δύο - δύο, τρεις - τρεις. Ρώτησα ποιοι είναι και μου απάντησαν Αλβανοί πρόσφυγες. Έφυγαν λαθραία από τη χώρα τους και ζητούν να αλλάξουν τη μίζερη ζωή τους. Στις λαϊκές αγορές συναντούσα μικροπωλητές με τη θλίψη και την αγωνία ζωγραφισμένη στα πρόσωπά τους. Είναι Ρωσοπόντιοι, με ενημέρωσαν, είναι λαθρομετανάστες. Στην ιδιαίτερη πατρίδα μου, το Αγρίνιο, συναντά κανείς νέους γονείς με μικρά παιδιά στην αγκαλιά τους και δίπλα τους μια ανορθόγραφη πινακίδα, "είμαι Σέρβος, βοηθήστε με". Είναι αδύνατον, λοιπόν, να μην μας απασχολεί σοβαρά το θέμα των προσφύγων και λαθρομεταναστών, που αποκτά εφιαλτικές διαστάσεις στην εποχή μας. Είναι χρέος των διεθνών οργανισμών, των κυβερνήσεων των ισχυρών και μη ισχυρών χωρών, αλλά και κάθε σκεπτόμενου ανθρώπου να αναζητήσει τα βαθύτερα αίτια αυτού του φαινομένου. Δε δικαιούμεθα να αγνοήσουμε, ότι 12 εκατομμύρια πρόσφυγες γυρίζουν, σαν κολασμένοι, σε διάφορες χώρες του κόσμου και μάλιστα σ' αυτές που θεωρούνται ανεπτυγμένες και πολιτισμένες.

Όλοι γνωρίζουμε ότι για να λυθεί ένα πρόβλημα πρέπει να αναζητηθούν τα αίτια και σ' αυτή την περίπτωση τα αίτια είναι πολλά. Άλλοι εγκαταλείπουν τη χώρα τους, αναζητώντας καλύτερες συνθήκες ζωής, δουλειάς, στέγης, είναι οι οικονομικοί

πρόσφυγες. Άλλοι είναι θύματα πολιτικού ή θρησκευτικού φανατισμού, οι περισσότεροι, όμως, είναι θύματα της αδιαφορίας ή των οικονομικών συμφερόντων των ισχυρών. Είναι θύματα του φρικτού πολέμου, όπως οι Σέρβοι. Αυτοί, λοιπόν, χωρίς να έχουν καμμία ευθύνη και καμμία επιλογή, από τη μια στιγμή στην άλλη, έπεσαν στη τραγική μοίρα του ξεριζωμού, της ξενιτιάς, της καταφρόνιας και της περιφρόνησης, εκτεθειμένοι σ' όλους τους κινδύνους, θύματα της πιο αισχρής εκμετάλλευσης, “παιδιά στα φανάρια, κορίτσια σε ύποπτες γκαρσονιέρες, νέοι μπλεγμένοι στη διακίνηση ναρκωτικών” κ.ά.

Δε μπορούμε, βέβαια, να αγνοήσουμε τα προβλήματα που δημιουργούνται στη χώρα μας, λόγω της αύξησης των λαθρομεταναστών και είναι η ανεργία, εγκληματικότητα, διακίνηση ναρκωτικών, ξενοφοβία, ρατσισμός κ.ά.

Θα πρέπει να φροντίσουν όλοι, κυβερνήτες, διεθνείς οργανισμοί κ.λπ., ώστε να λυθούν τα προβλήματα με ειρηνικά μέσα και να περιορισθεί η λαθρομετανάστευση και ο ξεριζωμός των λαών. Οι ισχυροί θα πρέπει να αναλάβουν τις ευθύνες τους, οι πολεμοκάπηλοι και οι πολεμομάγειροι. Από τη στιγμή, όμως, που το πρόβλημα υφίσταται κάθε δημοκρατική και πολιτισμένη χώρα, όπως η Ελλάδα, οφείλει να εξασφαλίσει στους πρόσφυγες αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης και περίθαλψης, να προσφέρει ευκαιρίες για εργασία, να εξασφαλίσει δυνατότητες για μόρφωση δημιουργώντας τα ανάλογα σχολεία. Επίσης, να γίνει καταγραφή όλων των προσφύγων που ζουν στη χώρα, ώστε να ελέγχονται και συνάμα να προστατεύονται. Να τιμωρούνται παραδειγματικά όσοι εκμεταλλεύονται πρόσφυγες και να συνειδητοποιήσουμε και εμείς ότι οι πρόσφυγες δεν είναι της γης οι κολασμένοι. Δεν είναι τα τέρατα που κρύβονται πίσω από κάθε εγκληματική ενέργεια. Μπορεί να είναι διαφορετικοί στη γλώσσα, στη θρησκεία, στην εθνικότητα, αλλά είναι το ίδιο με εμάς, άνθρωποι.

Επί πλέον, πρέπει να γίνουν ενέργειες για τον επαναπατρισμό τους. Παράλληλα, όμως, πρέπει να προστατευθεί και ο ντόπιος πληθυσμός από τα προβλήματα που δημιουργούνται με καλύτερη αστυνόμευση, προστασία, έλεγχο. Δεν πρέπει οι πολίτες να νιώθουν εκτεθειμένοι σε αόρατους κινδύνους. Αςβάλουμε όλοι ένα χεράκι να σταματήσει αυτή η κατάρα του ανθρώπινου γένους.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ουρανία Μαρκάκη.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΜΑΡΚΑΚΗ (Β' Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, ένα από τα φλέγοντα θέματα που πιστεύω ότι μας απασχολεί είναι αυτό της παγκοσμιοποίησης. Παγκοσμιοποίηση, μια έννοια που κυριαρχεί στις καθημερινές μας συνομιλίες, μια λέξη που “πιπιλίζουν” σαν καραμέλα πολιτικοί, διανοούμενοι,

ειδικοί και μη και με την οποία μας βομβαρδίζουν ανηλεώς τα ΜΜΕ. Ένα θέμα που σχετίζεται άμεσα με τους όρους “νέα τάξη πραγμάτων” και “Pax Americana”.

Αραγε, πρόκειται για μια κατάσταση που ήδη έχει υλοποιηθεί ή για μια μελλοντική πραγματικότητα; Το σίγουρο, πάντως, είναι ότι τα τελευταία 50 χρόνια έχουν συντελεσθεί θεαματικές αλλαγές, τόσο στον τομέα της επιστήμης και της τεχνολογίας, όσο και στον τομέα της πληροφορικής, που δημιουργούν την εντύπωση ότι η γη μας έχει γίνει ένα μεγάλο χωριό. Δεν μπορώ, λοιπόν, να μην εκφράσω το φόβο μου, ότι η παγκοσμιοποίηση, ίσως, οδηγήσει στη μετατροπή της οικουμένης σε μια παγκόσμια αγελαία αγορά μαζανθρώπων, όπου οι λίγοι και οικονομικά ισχυροί λαοί θα εκμεταλλεύονται τους αδυνάτους.

Για να συντελεσθεί, βέβαια, κάτι τέτοιο, πρέπει πρώτα να καταργηθεί η έννοια της εθνότητας, επειδή εμπεριέχει το σπέρμα της διαφορετικότητας. Προκειμένου, λοιπόν, να γίνουμε “κοσμοπολίτες”, οφείλουμε να απαρνηθούμε την ιδιαίτερη πολιτική και πολιτιστική μας ταυτότητα. Δυστυχώς, αυτό είναι το τίμημα που μας ζητούν να πληρώσουμε για την ένταξή μας στην παγκόσμια κοινότητα. Άλλοτε με υποσχέσεις και άλλοτε με αόριστες πιέσεις μας παροτρύνουν να ενδώσουμε, να εναρμονισθούμε. Όμως, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο ίδιος ο Δημιουργός, η ίδια η φύση, αρέσκεται στη πολυφωνία, την ποικιλία και τη διαφορετικότητα.

Και όλα αυτά συμβαίνουν, ενώ η υπερδύναμη της εποχής μας (Αμερική) και πρωτεργάτης της παγκοσμιοποίησης δεν είναι διατεθειμένη να κάνει έστω και ένα βήμα πίσω στα σχετικά ζητήματα. Αντίθετα, έχει αυτοεξουσιοδοτηθεί να επεμβαίνει ωμά στην πολιτική των άλλων χωρών. Μάλλον, πρέπει να δεχθούμε ότι η παγκοσμιοποίηση είναι πλέον ένα δρομολογημένο γεγονός, είναι νομοτέλεια. Αναμφίβολα, όμως, θα επιφέρει και αρκετά οφέλη για τους λαούς. Πραγματικά είναι παράλογο να απορρίπτουμε μια παγκόσμια κοινωνία ανάπτυξης και ειρήνης, μια κοινωνία στην οποία θα έχουν αμβλυνθεί κάθε είδους αντιθέσεις και ανταγωνισμοί, αφού τα μέλη της θα συνεργάζονται ειρηνικά για την ευημερία τους.

Δυστυχώς το θέμα παραμένει στο ιδεατό και ουτοπικό επίπεδο, ενώ στην πράξη βλέπουμε να εφαρμόζονται πρακτικές που οδηγούν στην εγκαθίδρυση μιας παγκόσμιας - εκλεπτυσμένης ίσως- δικτατορίας, στην οποία το πρώτο και τελευταίο λόγο θα έχουν οι λεγόμενοι ισχυροί. Τα όπλα τους, βέβαια, δεν θα είναι η μπότα και το μαστίγιο, αλλά το μονοπώλιο της γνώσης, της πληροφορίας, της επιστήμης και της τεχνολογίας.

Σχετικά τώρα με το θέμα της παγκοσμιοποίησης ο Φιντέλ Κάστρο θέτοντας το θέμα των οικονομικών και άλλων ανισοτήτων, έχει δηλώσει τα εξής: “Είμαστε όλοι επιβάτες στο ίδιο πλοίο της παγκοσμιοποίησης, αλλά ενώ κάποιες μειοψηφίες

ταξιδεύουν σε πολυτελείς καμπίνες... το 85% των επιβατών συνωστίζεται κάτω από άθλιες συνθήκες”. Επειδή οι παραπάνω προοπτικές απέχουν πολύ από τα όνειρά μας και επειδή ανησυχώ για το ζοφερό μέλλον που μας ετοιμάζουν, τολμώ να παραθέσω τους οραματισμούς μου.

Επιθυμώ, λοιπόν, μια κοινωνία με χαρακτήρα ανθρωποκεντρικό, μέριμνα της οποίας θα είναι η προστασία της ψυχοσωματικής και πνευματικής υπόστασης του κάθε ανθρώπου.

Μια κοινωνία που θα διέπεται από τα ιδανικά της δικαιοσύνης, της αλληλεγγύης και του αμοιβαίου σεβασμού, της διαφορετικότητας και μοναδικότητας του κάθε μέλους.

Μια κοινωνία που θα προσφέρει ίσες ευκαιρίες και θα επιδιώκει την ισόρροπη ανάπτυξη όλων των μελών της.

Για την επιτυχία, λοιπόν, κατάληξη της πορείας της ανθρωπότητας αξιολογώ ως μέτρο πρωτεύουσας σημασίας την ανθρωποκεντρική παιδεία, που δε θα εξαντλείται στη στείρα εξειδίκευση του ανθρώπου, αλλά αντίθετα θα του προσφέρει τη δυνατότητα να αναπτύξει ολοπλεύρως την προσωπικότητά του, καλλιεργώντας παράλληλα και την κριτική του ικανότητα, ώστε να είναι σε θέση να απορρίπτει τα αρνητικά και να υιοθετεί τα θετικά.

Γι’ αυτό, λοιπόν, καλώ όλους τους πολίτες της Οικουμένης να παραμερίσουν τις προκαταλήψεις και ακόμα και τις ρατσιστικές τάσεις απορρίπτοντας το μύθο, ότι η ανθρωπότητα είναι διαιρεμένη σε ανώτερες και κατώτερες φυλές. Σ’ αυτό θα συμβάλει φυσικά και η σωστή πληροφόρηση από τα ΜΜΕ. Επιπλέον, οι ηγέτες όλων των κρατών οφείλουν, αναλογιζόμενοι τις ευθύνες τους να συμβάλλουν στην προσέγγιση των λαών.

Πιθανόν, οι παραπάνω προτάσεις να θεωρηθούν από τους επιπόλαια σκεπτόμενους ουτοπικές. Στον χαρακτηρισμό αυτό, όμως, αντιτείνω. Πιστεύω, ότι οι απανταχού της γης ισχυροί οφείλουν να τις υιοθετήσουν για λόγους καθαρά προληπτικούς, μιας και εάν η παγκοσμιοποίηση υπό την οπτική της επικράτησης των ισχυρών αποτελεί νομοτέλεια, τότε νομοτέλεια θα είναι και η εναντίον τους μαζική εξέγερση της ανθρωπότητας. Τα πρόσφατα συμβάντα στο Σιάτλ και στην Ουάσιγκτον, ίσως, είναι η αρχή μιας σειράς αντιδράσεων κατά της επιβολής της παγκοσμιοποίησης.

Παρά τους κινδύνους που ελλοχεύουν, όμως, δεν πρέπει να απορρίπτουμε την παγκοσμιοποίηση ούτε ως Έλληνες, ούτε ως κοσμοπολίτες.

Ως Έλληνες, μάλιστα, πρέπει να αναλογιστούμε ότι στη νέα αυτή παγκόσμια κοινωνία, η χώρα μας θα μπορούσε να διαδραματίσει πρωταγωνιστικό ρόλο, επειδή είμαστε ένας λαός που ποτέ δεν έπαψε να παράγει πολιτισμό, ιδανικά, πρότυπα και ανθρωπιστικές αξίες.

Μπροστά στην επικείμενη παγκοσμιοποίηση όλοι οι λαοί ανεξαιρέτως καλούνται να παραμερίσουν τις

αντιθέσεις και τις διαφορές που υπάρχουν μεταξύ τους και να αποδείξουν, ότι όλοι μαζί μπορούν να αγωνιστούν για την πρόοδο και την ευημερία τους και να επαληθεύσουν τη γνωστή ρήση “η ισχύς εν τη ενώσει”. Ευχαριστώ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ανδριάννα Γκούρλια.

ΑΝΔΡΙΑΝΑ ΓΚΟΥΡΛΙΑ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Καλημέρα σε όλους. Διαπιστώνω, όπως και η προλαλήσασα φίλη Ελευθερία, πως ενώ πριν από χρόνια σε εποχές ιδανικών, το να είναι κανείς στρατιώτης και να υπηρετεί την πατρίδα του εθεωρείτο τιμητικό προνόμιο, στις μέρες μας η στρατιωτική θητεία θεωρείται υποχρεωτική αγγαρεία για τους περισσότερους νέους. Αυτό συμβαίνει, κυρίως, γιατί σήμερα η πατρίδα έχει πάψει να είναι ύψιστο ιδανικό, για το οποίο να αξίζει να θυσιαστεί κανείς. Εμείς, τα παιδιά της κυρίως Ελλάδας, δε νιώθουμε άμεσα τον κίνδυνο και έτσι δεν θεωρούμε ότι απειλείται η ελευθερία και η πατρίδα μας, γι’ αυτό και υπάρχουν πολλοί που κάνουν τα πάντα για να αποφύγουν τη στρατιωτική τους θητεία.

Εκτός αυτών, η πατρίδα στις μέρες μας δεν έχει και τόσο ζεστή αγκαλιά όσο παλαιότερα. Είναι άσχημο να εγκαταλείπει κανείς τη χώρα του και να γίνεται μετανάστης. Είναι, όμως, ακόμη πιο δύσκολο να αισθάνεται κανείς πρόσφυγας στην ίδια του τη χώρα και να βλέπει ότι η πατρίδα του έχει χαθεί, χωρίς να γίνει καν πόλεμος. Αυτό είναι το συναίσθημα πολλών νέων, οι οποίοι νιώθουν ξένοι στην ίδια τους τη χώρα, βλέποντας υψηλές θέσεις εργασίας να καταλαμβάνονται από αλλοδαπούς, ενώ αντίθετα αυτοί είναι άνεργοι. Επίσης, νιώθουν κάθε μέρα να κινδυνεύουν από τον οποιονδήποτε, αφού όχι μόνο οι ξένοι, αλλά και οι Έλληνες εγκληματούν συνεχώς, ενώ σπάνια συλλαμβάνονται. Έτσι, πιστεύουν, οι νέοι πως, αφού η πατρίδα δε φροντίζει γι’ αυτούς, δεν έχουν κανένα λόγο να φροντίσουν και αυτοί για εκείνη.

Επίσης, οι νέοι σήμερα δε γνωρίζουν καλά και σωστά την ιστορία τους, έτσι ώστε να διαμορφώσουν ή έστω να αφυπνίσουν την εθνική τους συνείδηση και να καταλάβουν πως ο ρόλος της χώρας τους είναι πολύ σημαντικός και αυτοί δε μπορούν να μένουν αδρανείς και αμέτοχοι, αφήνοντας τα πράγματα στην τύχη τους. Πιστεύοντας, μάλιστα πως ο στρατός εξυπηρετεί τα συμφέροντα κάποιων, οι νέοι αρνούνται να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σ’ αυτόν, ενώ κάποιες φορές αμφιβάλουμε πως η συντήρηση των όπλων και των αεροσκαφών είναι σωστές, και πως οι συνθήκες διαβίωσης στο στρατό είναι άθλιες, με αποτέλεσμα να δημιουργείται το αίσθημα του φόβου για τον ίδιο το στρατό, ακόμη και σε καιρό ειρήνης.

Πρέπει, λοιπόν, η πατρίδα να αγκαλιάσει τα παιδιά της και να γίνει η μητέρα για την οποία να αισθάνεται κανείς πως έχει ιερό καθήκον να πολεμήσει. Θα πρέπει οι Έλληνες

να έχουν προτεραιότητα στην ανάληψη των θέσεων εργασίας και να αφομοιώνονται πλήρως οι Έλληνες επιστήμονες, οι οποίοι στις μέρες μας αξιοποιούνται και αναγνωρίζονται από πολλούς στο εξωτερικό, αλλά όχι από τη μητέρα πατρίδα τους. Ακόμη, η πατρίδα θα πρέπει να εγγυάται την ασφάλεια των νέων, οι οποίοι, αν αισθάνονται ασφαλείς, σίγουρα θα γίνουν πολύ πιο δημιουργικοί. Επίσης, το μάθημα της ιστορίας θα μπορούσε να δίνει τη δυνατότητα στους νέους να γνωρίζουν καλά τα γεγονότα και όλες τις αιτίες και τα αποτελέσματα και ταυτόχρονα να τα κρίνουν και να τα αξιολογούν μέσα στην τάξη. Ακόμη, στην ύλη τους θα πρέπει να περιλαμβάνεται και η ιστορία όλων των περιοχών της Ελλάδας και όχι μόνο μερικών πόλεων, όπως της Αθήνας και της Σπάρτης.

Με αυτόν τον τρόπο, οι νέοι θα ανακαλύπτουν ήδη από το δημοτικό σχολείο την εθνική τους ταυτότητα και θα αναπτύσσουν εθνικό φρόνημα, βλέποντας αντικειμενικά το πώς και γιατί συνέβησαν τα γεγονότα.

Εκτός αυτού, ο στρατός θα πρέπει να γίνει ικανός να εγγυηθεί την ασφάλεια των νέων, όσο είναι δυνατό, κάνοντας καλύτερη συντήρηση στα όπλα και στα αεροσκάφη και μέσα στο στρατό να αναπτυχθεί αίσθημα συνεργασίας και σεβασμού και όχι τυφλής υπακοής στους ανωτέρους λόγω του φόβου.

Ακόμα, ο στρατός θα μπορούσε να δώσει και άλλους σκοπούς στους νέους για να τους προσελκύσει. Θα μπορούσε, για παράδειγμα, να συμμετέχει πιο συχνά σε ειρηνικά έργα, τα οποία είναι αναγκαία. Να προσφέρει βοήθεια στους πολίτες όχι μόνο σε περίπτωση κάποιας καταστροφής, αλλά και καθημερινά μεταφέροντας εφόδια και φάρμακα σε ακριτικές περιοχές ή σε περιοχές που βρίσκονται στα βουνά και στις οποίες πολλοί άνθρωποι πεθαίνουν λόγω έλλειψης αυτών. Έπειτα, θα μπορούσε να βοηθήσει και άλλους λαούς, όπως παράδειγμα αυτού του Τρίτου Κόσμου, κάνοντας εκστρατείες βοήθειας σε συνεργασία με τους πολίτες.

Ξέρω καλά πως, αν κάποιος πει στα παιδιά της Κύπρου ή των ακριτικών περιοχών να πολεμήσουν για την πατρίδα τους, τα περισσότερα δε θα διστάσουν να πεθάνουν κιόλας, αν χρειαστεί. Δεν είμαι, όμως, σίγουρη πως θα γίνει το ίδιο και με τους υπόλοιπους Έλληνες. Ας δώσει, λοιπόν, η πατρίδα ένα ξυπνητήρι με το οποίο οι συνειδήσεις όλων θα ξυπνήσουν. Σας ευχαριστώ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Λαμπρινή Ιγνατάκη.

ΛΑΜΠΡΙΝΗ ΙΓΝΑΤΑΚΗ (Νομός Ροδόπης): Οι σχέσεις Ελλάδας - Τουρκίας άλλοτε βρίσκονται σε όξυνση και άλλοτε σε ύφεση. Και αυτό οφείλεται στην υπεριοριστική πολιτική που ασκεί η Τουρκία ανέκαθεν, από την εποχή ακόμη της Οθωμανικής αυτοκρατορίας.

Θα αναφερθώ σε κάποια γεγονότα που συνέβησαν

στην ένταση των σχέσεων των δύο χωρών. Η σύλληψη του Οτσαλάν στην Κένυα, η δημοσιοποίηση της κρυφής παραμονής του στην Ελλάδα και οι ενέργειες του Υπουργείου Εξωτερικών να βρεθεί ένα ασφαλές μέρος για να ζητήσει πολιτικό άσυλο, οδήγησαν την Τουρκία στο να κατηγορεί την Ελλάδα ότι υποθάλπει και εκπαιδεύει τρομοκράτες. Οι Κούρδοι δεν είναι τρομοκράτες. Αγωνίζονται για την ελευθερία τους, γιατί καταπιέζονται και καταπατώνται τα δικαιώματά τους. Οι Τούρκοι δεν αναγνώριζαν τα απελευθερωτικά κινήματα και σήμερα προσπαθούν να αφανίσουν τους Κούρδους. Αλλά και παλιότερα το ίδιο συνέβη με τη γενοκτονία των Αρμενίων το 1916 και η ελληνική μειονότητα της Κωνσταντινούπολης, της Ίμβρου και της Τενέδου έχει συρρικνωθεί με τους διωγμούς και τις απελάσεις του 1955 και 1959 που υπέστη. Επίσης, η αρμονική συνύπαρξη του μουσουλμανικού και χριστιανικού στοιχείου στη Δυτική Θράκη διαταράσσεται, κατά περιόδους, από την τουρκική προπαγάνδα και τη δημιουργία τεχνητών εντάσεων που επιχειρούνται από το Τουρκικό Προξενείο της Κομοτηνής, μέσω των εμμίσθων και άμισθων πρακτόρων.

Οι παραβιάσεις του εναέριου ελληνικού χώρου από τα τουρκικά μαχητικά αεροπλάνα και η αναχαιτίσι τους από τα αντίστοιχα ελληνικά είναι καθημερινό φαινόμενο, πλέον. Οι λιγοστοί ναοί που έχουν απομείνει στην Κωνσταντινούπολη και το Πατριαρχείο βάλονται κατά καιρούς από φανατικούς Ισλαμιστές. Παρ' όλα τα εσωτερικά της προβλήματα, η Τουρκία εξοπλίζεται διαρκώς και έχοντας την συμπαράσταση και τη βοήθεια των Η.Π.Α., του ΝΑΤΟ και των ευρωπαϊκών χωρών προβαίνει συχνά σε προκλήσεις κατά της χώρας μας.

Οι πρόσφατοι καταστροφικοί σεισμοί του περασμένου Αυγούστου και Σεπτεμβρίου, που έγιναν στις δύο χώρες, έδειξαν ότι οι λαοί έχουν τη διάθεση να ζήσουν ειρηνικά, αλλά πέφτουν θύματα των ηγεσιών τους. Υπήρξε άμεση κινητοποίηση και από τις δύο πλευρές για βοήθεια και στήριξη των σεισμοπαθών. Η ΑΚΟΥΤ και η ΕΜΑΚ κέρδισαν τη συμπάθεια και το θαυμασμό όλων μας για τη σημαντική προσφορά τους. Οι λαοί για να συνυπάρξουν πρέπει να τονίσουν τα στοιχεία που τους ενώνουν και όχι αυτά που τους χωρίζουν. Άρχισαν, ήδη, να γίνονται πολιτιστικές ανταλλαγές από κάποιους Δήμους του Νομού Ροδόπης με αντίστοιχους της Τουρκίας. Θα πρέπει να δημιουργηθούν πανεπιστημιακά Τμήματα Βαλκανικών και Τουρκικών Σπουδών. Μια πρώτη προσπάθεια ξεκινά από το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο με τη λειτουργία Τμήματος τουρκικής φιλολογίας. Η Τουρκία πλεονεκτεί στο δημογραφικό, για αυτό πρέπει να παρθούν μέτρα για τη δημογραφική ανάπτυξη των ακριτικών μας περιοχών. Να δημιουργηθούν κίνητρα και προϋποθέσεις, ώστε οι ακρίτες να παραμείνουν στις εστίες τους. Η

εξωτερική πολιτική της Ελλάδας πρέπει να είναι πιο δυναμική απέναντι στη Τουρκία και να διεκδικούμε ό,τι μας ανήκει, βάσει του δικαίου. Επίσης, να ενισχυθούν οι θέσεις μας στους διεθνείς οργανισμούς. Να δημιουργήσουμε ισχυρές συμμαχίες στην Ευρώπη και στο βαλκανικό χώρο να ιδρυθεί μια διαβαλκανική ένωση. Η Ελλάδα πρέπει να ασκήσει βέτο για την ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ. Η Τουρκία πρέπει να προβεί σε αλλαγές στις δομές της και να γίνει μια ελεύθερη και σύγχρονη χώρα, χωρίς να προβαίνει σε λογοκρισίες, να κατέχεται από φανατισμό και να προβαίνει σε διώξεις. Να σεβαστεί τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις ελευθερίες των πολιτών της. Επίσης, να σεβαστεί τις μειονότητες που διαβιούν στο χώρο της και να αναγνωρίσει τις πολιτιστικές τους ιδιαιτερότητες και τις παραδόσεις τους.

Η τουρκική κυβέρνηση πρέπει να συνετιστεί, να σταματήσει τις προκλήσεις, να γίνει διαλλακτική, να αναγνωρίζει τα λάθη της, να συμβάλλει στη βελτίωση των σχέσεων μεταξύ των δύο χωρών και οι λαοί να ζήσουν ειρηνικά με δυνατότητες συνεργασίας σε πολλούς τομείς.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ευαγγελία Γιαζιτζόγλου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΓΙΑΖΙΤΖΟΓΛΟΥ (Νομός Λέσβου): Αξιότιμε κ. Πρόεδρε, αγαπητέ κ. Σαμαράκη, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές καλή σας ημέρα.

Ζούμε σε μια εποχή αλλά και σε μια περιοχή της υφηλίου που τα τελευταία χρόνια, ιδιαίτερα, συντελούνται τρομακτικές ανακατατάξεις σε πολλά επίπεδα. Αυτές οι εξελίξεις αναπόφευκτα επηρεάζουν τη ζωή, τη νοοτροπία, αλλά κυρίως τη στάση και τη πολιτική απέναντι σε επιμέρους ζητήματα, όπως αυτό των διμερών σχέσεων της χώρας μας με τους γείτονες λαούς.

Από τη δίνη αυτών των εξελίξεων η Ελλάδα πρέπει να βγει αλώβητη, δίχως να χάσει το σωστό προσανατολισμό που επιβάλλεται να διαθέτει για να διατηρήσει την εθνική κυριαρχία και ανεξαρτησία.

Ειδικότερα, όσο αφορά στις σχέσεις με την Τουρκία, επειδή κατάγομαι από την Μυτιλήνη, που έχει γνωρίσει και ζει έντονα την τουρκική απειλή, μου είναι δύσκολο να περιγράψω, τι νοιώθω κάθε φορά που αντικρίζω μαχητικά αεροπλάνα στον ελληνικό ουρανό. Κυριολεκτικά, με τρομάζει η σκέψη να είναι τουρκικά. Επίσης, με τρομάζει το γεγονός που κυκλοφορούν χάρτες στο διεθνές εμπόριο στους οποίους το νησί μου βρίσκεται σε τουρκικό έδαφος. Και όμως αυτή η πολιτεία για να καθιστάσει εμένα και τον κάθε νέο με τις ίδιες σκέψεις και τις ίδιες αγωνίες υποχωρεί και επαναπαύεται.

Αντίθετα, η Τουρκία θέτοντας στόχους, όσο ασύμφοροι και παράλογοι και αν είναι αυτοί για τους Έλληνες και προσπαθεί αδιάκοπα να τους υλοποιήσει, εκμεταλλευόμενη βέβαια τα ιστορικά λάθη της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής, όπως με τη Συμφωνία της

Μαδρίτης, το 1997 με την οποία αναγνωρίσαμε ζωτικά συμφέροντα στο Αιγαίο, στην ουσία ενθαρρύνουμε νέες τουρκικές προκλήσεις (υφαλοκρηπίδα, αιγιαλίτιδα ζώνη, καθεστώς νήσων Ανατολικού Αιγαίου, μειονότητες, Κυπριακό κ.λπ.). Τα ζητήματα αυτά αποτελούν τους κυρίους στόχους της επιθετικής ιμπεριαλιστικής πολιτικής της Άγκυρας, μιας πολιτικής που υπαγορεύεται από την ιδέα του παντουρκισμού μια ιδέα, που θέλει την Τουρκία ηγέτιδα χώρα του ισλαμισμού και περιφερειακή υπερδύναμη στην ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου.

Και επακολούθησε η θριαμβευτική άρση του βέτο για την ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ, παρά το γεγονός ότι τα εθνικά μας συμφέροντα συνεχίζουν να διακυβεύονται και οι τουρκικές προκλήσεις και η αδιάλλακτη τουρκική στάση συνεχίζουν να υφίστανται. Συμπέρασμα, η ελληνική εξωτερική πολιτική αποδεικνύεται πρόχειρη και υπόδουλη ξένων συμφερόντων.

Βέβαια, οι σεισμοί έφεραν πιο κοντά τους δύο λαούς, αλλά η βαθύτερη και ουσιαστικότερη προσέγγιση των δύο χωρών μπορεί να επιτευχθεί με διάλογο, με βήματα σίγουρα και προπάντων ειλικρινή διάθεση. Έτσι, με σύνεση και σκεπτικισμό είναι δυνατόν να υλοποιηθούν τα ακόλουθα:

Είναι επιτακτικό χρέος όλων των Ελλήνων και όλων των νέων, που θα πρέπει να εκφράζονται περιφρονώντας τη λογοκρισία των ισχυρών ενηλίκων, να διαφυλάξουν αυτό που σήμερα ονομάζουμε ελληνική συνείδηση και ψυχή και ελληνικό γένος. Παραφράζοντας, τα λόγια του Καβάφη θα λέγαμε “κι αν δεν μπορούμε να αντισταθούμε στις εξωτερικές πιέσεις των συμμάχων μας, τουλάχιστον ας σταθούμε αντάξιοι των προγόνων μας γιατί θέλει αρετή και τόλμη όχι μόνο η ελευθερία αλλά και η δημοκρατία”. Αυτή είναι η ειδοποιός διαφορά των δύο λαών.

Η σύναψη φιλίας Ελλάδας - Τουρκίας να μη σημαίνει υποχωρήσεις από τη ελληνική πλευρά. Να αποφευχθεί με κάθε τρόπο η αποστρατιωτικοποίηση των νησιών του Αιγαίου. Κάτι τέτοιο, θα μπορούσε να οδηγήσει σε ολέθρια αποτελέσματα στο μέλλον.

Η Τουρκία να δώσει δείγματα καλής θέλησης για δίκαιη και βιώσιμη λύση του κυπριακού.

Είναι απαραίτητο να ενισχυθούν οικονομικά οι παραμεθόριες περιοχές για να μείνουν στη θέση τους οι παραμελημένοι φρουροί του Αιγαίου από την πολιτεία.

Η Ελλάδα πρέπει να συνδράμει στον εκδημοκρατισμό και στον εξευρωπαϊσμό της Τουρκίας, αρκεί βέβαια και αυτή να πράξει τα δέοντα για την επίλυση των διμερών διαφορών.

Αν οι επαφές με τους Τούρκους δεν ευδοκιμήσουν με απευθείας διάλογο, η απαιτούμενη λύση είναι η προσφυγή στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης. Οι Τούρκοι, επιτέλους,

πρέπει να σεβαστούν το Διεθνές Δίκαιο και τις Διεθνείς Συνθήκες.

Η Ελλάδα πρέπει να αποκτήσει μια ενιαία φωνή στην εξωτερική πολιτική. Δεν είναι δυνατόν να υφίστανται διαφοροποιήσεις, συγκρούσεις μεταξύ κυβέρνησης - αντιπολίτευσης ή Υπουργών της ίδιας κυβέρνησης.

Ο εθνικισμός επιβάλλεται να εξαλειφθεί και να γίνει προσπάθεια επικοινωνίας, αλληλοκατανόησης των λαών και να δοθεί η κατάλληλη ανθρωπιστική παιδεία στους λαούς.

Τελειώνοντας, θέλω να πω ότι είναι επιτακτικό χρέος όλων των Ελλήνων, κυρίως, των νέων που θα πρέπει να περιφρονούν τη λογοκρισία των ισχυρών, να προφυλάξουν αυτό που σήμερα ονομάζουμε ελληνική συνείδηση, ταυτότητα, ψυχή και ελληνικό γένος.

Και αν δε μπορούμε να αντισταθούμε στις εξωτερικές πιέσεις των συμμάχων μας, τουλάχιστον, ας σταθούμε αντάξιοι των προγόνων μας, γιατί θέλει “αρετή και τόλμη η ελευθερία”. Και όχι μόνο η ελευθερία, αλλά και η δημοκρατία. Αυτή είναι η ειδοποιός διαφορά των δύο λαών.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Παντελής Ξανθιάκος.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΞΑΝΘΙΑΚΟΣ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Κατ’ αρχάς, θα ήθελα να χαιρετήσω τους συναδέλφους βουλευτάς, τον Πρόεδρο της Επιτροπής κ. Αυγερινό και τον πατέρα Μεταλληνό.

Και χθες και σήμερα, ακούστηκε πολύ το θέμα της υπογεννητικότητας και των μειονοτήτων. Ενώ, βλέπουμε το παγκόσμιο φαινόμενο του υπερπληθυσμού, παρατηρούμε τα τελευταία χρόνια η Ελλάδίτσα μας να έχει μια υπογεννητικότητα. Παρατηρούμε, να γίνονται κάθε χρόνο 400.000 εκτρώσεις, ενώ αντίθετα οι μειονότητες στον ελληνικό χώρο γεννοβολούν, ενώ ο Έλληνας σκέπτεται, αν θα κάνει παιδί. Σύμφωνα, με μια έκθεση της ΕΕ, εάν συνεχιστεί η υπογεννητικότητα στην Ελλάδα το έτος 2025 θα έχουμε μόλις 2.500.000 Έλληνες πολίτες. Αυτό το θεωρώ απαράδεκτο. Γι’ αυτό η κυβέρνηση πρέπει να δώσει κονδύλια και να παροτρύνει τον Έλληνα να κάνει 2, 3, και 4 παιδιά, αν μπορεί.

Επίσης, θα ήθελα σε σχέση με αυτό που είπε μια συνάδελφος για τους Αλβανούς, που ζουν στην Ελλάδα και προσφέρουν, να πω ότι, όταν η ανεργία μαστίζει την ελληνική νεολαία, δεν μπορώ να κατανοήσω, πως η Ελλάδα βγαίνει κερδισμένη από τους οικονομικούς μετανάστες. Οι μόνοι που βγαίνουν κερδισμένοι από τους οικονομικούς μετανάστες είναι οι λαθρέμποροι που φέρνουν παράνομα έναντι 3000 δολαρίων τους μετανάστες στην Ελλάδα.

Αναφέρθηκε κάποιος συνάδελφος στην “τούρκικη δημοκρατία” και σε κάποιο λεξικό που απαγορεύτηκε γιατί περιείχε κουρδικές λέξεις. Θα ήθελα να σας θυμίσω, ότι τον προηγούμενο μήνα η Τουρκία κατάφερε -είναι η

μοναδική χώρα- να κλείσει, μέσω κατάληψης, για μία ημέρα το σταθμό CNN TURK.

Άλλος συνάδελφος ανέφερε ότι ο πόλεμος είναι πλέον πόλεμος πολιτισμών και θρησκείας. Στο Κόσσοβο οι Χριστιανοί βομβάρδιζαν Χριστιανούς και προστάτευαν Μουσουλμάνους. Δεν υπάρχει πλέον πόλεμος θρησκειών, αλλά πόλεμος συμφερόντων, για να εξαντληθούν όσα αποθέματα πολεμικού υλικού υπάρχουν.

Κλείνοντας, ήθελα να τονίσω το “Αμύνεσθαι περί πάτρης”, του κ. Σαμαράκη.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Πριν συνεχίσεις θα ήθελα να σε ρωτήσω μήπως το νούμερο των 400.000 εκτρώσεων που ανέφερες είναι υπερβολικό; Στο σημείο αυτό προσέρχεται ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Απόστολος Κακλαμάνης, για να παρακολουθήσει τη συνεδρίαση.

ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ ΞΑΝΘΙΑΚΟΣ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Κύριε Πρόεδρε, μελέτησα επίσημα στοιχεία, τα οποία μιλούν για 410.000 εκτρώσεις τον χρόνο, εκ των οποίων οι 200.000 γίνονται από το ΙΚΑ.

Θα ήθελα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αναφερθώ στην ελληνική σημαία, στην εθνική ταυτότητα. Ελληνική σημαία, είδος προς εξαφάνιση;

“Δόξα αθάνατη στολίζει
κάθε θεία σου πτυχή
και μαζί σου φτερουγίζει
της πατρίδας η ψυχή”.

Με αυτό το τετράστιχο θέλησε ο μεγάλος μας ποιητής Ιωάννης Πολέμης να εκφράσει το θαυμασμό του για την ελληνική σημαία. Έτσι και εγώ, όταν είχα την ιδιαίτερη τιμή να χρησθώ σημαιοφόρος στο σχολείο, ένιωσα το ηθικό βάρος της σημαίας, καθώς και ό,τι εν γένει αυτή συμβολίζει.

Αντίθετα, μετά λύπης μου παρακολουθώ το βράδυ κάθε 17ης Νοέμβρη κάποιους νεαρούς, οι οποίοι αυτοαποκαλούνται αναρχικοί, να καίνε με μεγάλο πάθος τις ελληνικές σημαίες. Αυτά τα άτομα είναι, κατά τη γνώμη μου, άτομα χωρίς ιδεολογία, μηδενιστές, άτομα που δε γνωρίζουν και ουδέποτε πρόκειται να μάθουν ιστορία. Δε γνωρίζουν και δεν πρόκειται ποτέ να αντιληφθούν τι συμβολίζει η ελληνική σημαία.

Πιο ανησυχητικό, όμως, γεγονός είναι το ξενόφερτο κύμα της νεοκοουλτούρας, το οποίο ισοπεδώνει κάθε ηθική και εθνική αξία. Θυμίζω τα λόγια του μακαρίτη ηθοποιού Βασίλη Διαμαντόπουλου πριν από μερικά χρόνια, ο οποίος είχε πει “έλα μωρέ, τι είναι η σημαία, ένα κομμάτι πανί που κάποιος το έρραψε και το έκανε σημαία”. Σ’ αυτό το κομμάτι πανί είχαν δώσει όρκο οι αγωνιστές του ’21 για ελευθερία ή θάνατο, γι’ αυτό το κομμάτι πανί έπεσε μαχόμενος ο Παύλος Μελάς και οι άλλοι Μακεδονομάχοι. Αυτό το κομμάτι πανί υπερασπίστηκαν οι παππούδες μας στα χιονισμένα βουνά της Πίνδου το 1940, γι’ αυτό το κομμάτι πανί έχασαν τη ζωή

τους, στις 30-1-97 στα Ίμια, οι Αξιοματικοί του Ελληνικού Πολεμικού Ναυτικού, γι' αυτό το κομμάτι πανί έπεσε, τον Αύγουστο του ίδιου έτους, ο ηρωικός αγωνιστής Σολωμός Σολωμού. Αυτό το πανί που έχει βαρύνει από το αίμα του κάθε ένδοξου ή του άσημου αγωνιστή που έπεσε υπερασπίζοντάς την, θέλουν κάποιοι ψευδοδιανοούμενοι να στραγγίξουν, να του αφαιρέσουν κάθε σταγόνα αίματος και ιδρώτα και να το βαπτίσουν ένα απλό κομμάτι πανί. Εγώ δε μπορώ να το ανεχθώ αυτό. Δεν μπορώ να σκύβω το κεφάλι σε κάθε ηθική ταπείνωση, γιατί έχω μάθει να κοιτάζω ψηλά, πολύ ψηλά. Είμαι διατεθειμένος να δώσω και εγώ την ψυχή μου γι' αυτό το κομμάτι πανί. Δεν μπορώ να ανεχθώ να αποκαλούν κάποιοι ψευδοδιανοούμενοι ακροδεξιό τον κάθε ενσυνείδητο πολίτη, ο οποίος μάχεται και προασπίζεται τις εθνικές αξίες. Δεν ανέχομαι να αποκαλούν φασίστα τον κάθε ευπατρίδη Έλληνα, ο οποίος ορθώνει το ανάστημά του απέναντί τους και υψώνει την ελληνική σημαία.

Φίλοι συνάδελφοι, γιατί άραγε δεν υπάρχει η ελληνική σημαία εντός της αίθουσας του Ελληνικού Κοινοβουλίου; Φοβάσθε μήπως αποκαλέσουν τους Βουλευτές μας φασίστες; Σε όλα τα κοινοβούλια του κόσμου είναι αναρτημένη η σημαία του κράτους. Εμείς, γιατί να πρωτοτυπούμε; Μήπως δεν υπάρχει ένας άξιος άνθρωπος να υψώσει την ελληνική σημαία; Και εάν υπάρχει, κάποιοι επιμελώς τον κάνουν να σωπάσει και τον βάζουν στο περιθώριο. Όχι, δεν θέλω να πιστέψω κάτι τέτοιο. Δεν είστε ανάξιοι, αλλά μάλλον “ντροπαλοί”. Πιστεύω ότι κάποια στιγμή, ως εκπρόσωποι του έθνους, θα βρείτε την τιμή και την περηφάνια, θα υψώσετε την ελληνική σημαία στο ύψιστο σημείο του Ελληνικού Κοινοβουλίου.

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω κάποιες προτάσεις.

-Άμεση ανάρτηση της ελληνικής σημαίας και της εικόνας του Χριστού στην αίθουσα συνεδριάσεων του Ελληνικού Κοινοβουλίου.

-Συνταγματική προάσπιση του αδιάβλητου του εθνικού συμβόλου της ελληνικής σημαίας.

-Η ορκωμοσία των Βουλευτών να γίνεται όχι μόνο στο Ευαγγέλιο, αλλά και στην ελληνική σημαία.

Σας ευχαριστώ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Κυρίες και κύριοι, τη συνεδρίασή μας παρακολουθεί ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Απόστολος Κακλαμάνης.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Δημήτριος Καλόγηρος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ (Νομός Φθιώτιδας):

Απαντώντας στο συνάδελφο που μόλις μίλησε, θα ήθελα να πω, ότι όχι μόνον ο όρκος δεν πρόκειται να γίνεται και στην ελληνική σημαία, αλλά θα καταργηθεί και ο θρησκευτικός όρκος και θα έχουμε μόνον πολιτικό όρκο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αναφερθώ

στο Κόσσοβο. Ίσως τώρα, ένα χρόνο μετά, οι εφιαλτικές εκείνες στιγμές που ζούσαν τα Βαλκάνια να έχουν καταγραφεί στη μνήμη ενός πολιτικού αναλυτή, ενός ιστορικού, ως μία μαύρη σελίδα της ιστορίας, που θα προσπαθήσει να αναλύσει μέσα από την ψυχρή λογική των αριθμών. Αναμφισβήτητα, όμως, στις μνήμες εκείνων των μανάδων που έχασαν τα παιδιά τους πολεμώντας τα αμερικάνικα γεράκια ή εκείνων των αθώων παιδιών που αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους, την πόλη τους, αφήνοντας πίσω ένα κομμάτι του ίδιου τους του εαυτού, θα μείνουν βαθιά χαραγμένα.

Μετά την πολύχρονη διένεξη Βοσνίας-Εξεργοβίνης, η ανάφλεξη στο Κοσσυφοπέδιο ήλθε να μας υπενθυμίσει τη “Νέα Τάξη Πραγμάτων”, που άρχισε να υφίσταται τον πόλεμο του Κόλπου. Ελλείψει αντιπάλου δέους, το ΝΑΤΟ περνά στο ρόλο διεθνούς χωροφύλακα, με επιλεκτική όμως δράση, γεγονός που γεννά σκεπτικισμό για το αγαθό των προθέσεών του.

Από τη μια οι Αλβανοί, πιστές μαριονέτες των Αμερικανών και αργότερα του ΝΑΤΟ, συμπεριλαμβανομένης και της χώρας μας, να έχουν εδαφικές διεκδικήσεις στο Κόσσοβο και από την άλλη οι Γιουγκοσλάβοι να διακηρύσσουν πως το Κόσσοβο ανήκει στους ίδιους. Μάλιστα, όταν ρωτήθηκε κάποιος Γιουγκοσλάβος από έναν Έλληνα δημοσιογράφο, όσον αφορά την αξία του Κοσσόβου γι' αυτούς, ο ίδιος απήντησε: “Το Κόσσοβο είναι για εμάς, ότι η Ακρόπολη για εσάς”. Αν όντως αυτή η αντιστοιχία επαληθεύεται, τότε καταλαβαίνουμε πως το Κόσσοβο αποτελούσε για τους Γιουγκοσλάβους το βασικότερο στοιχείο του πολιτισμού τους.

Για την ιστορία θα έπρεπε να αναφερθεί, ότι το τέλος του πολέμου οδήγησε στην διχοτόμηση του Κοσσόβου και την υιοθέτηση της ιδέας, ότι Αλβανοί και Γιουγκοσλάβοι θα μπορούσαν να ζήσουν αρμονικά κάτω από την επίβλεψη ειρηνευτικών δυνάμεων του ΝΑΤΟ.

Πέρα, όμως, από τα πολιτικά γεγονότα, οφείλουμε να αναλογιστούμε τις συνέπειες που θα έχει αυτός ο πόλεμος στα παιδιά που είδαν κάθε είδους φρικαλεότητες να ξετυλίγονται μπροστά στα μάτια τους. Αίσθηση είχε προκαλέσει η φωτογραφία εκείνη που παρουσίαζε ένα παιδί 8 χρονών να χοροπηδά επάνω σε ένα πύραυλο των Αμερικανών και να γελά κρατώντας δύο όπλα στα χεράκια του. Και τίθεται το ερώτημα: Αυτό το παιδί, που σφραγίστηκε από τα δεινά ενός τέτοιου πολέμου, που δεν γνώριζε τι σημαίνει ειρήνη στην πιο τρυφερή ηλικία του, που μεγάλωσε με το παραμύθι πως οι Αλβανοί είναι οι αιώνιοι εχθροί θα μπορέσει να ζήσει αρμονικά; Αυτό το παιδί, που αντίκρυσε τα άγρια πρόσωπα Γερμανών και Άγγλων στρατιωτών να χτυπούν με δύναμη στο αδύναμο και μικρό χέρι του μια μεγάλη σφραγίδα με έναν κωδικό που σήμαινε, ότι δεν θα μπορούσε να επιστρέψει

πίσω ποτέ, πως θα αφήσει πίσω ένα κομμάτι της ζωής του που καταδικάστηκε να ακρωτηριάσει μνήμες και βιώματα; Αυτό το ίδιο παιδί που αναγκάστηκε - να στοιβαχθεί σε υγρά σκοτεινά βαγόνια και μικρές καρότσες, που έμπαινε τρομαγμένο κάτω από τα κρεβάτια, μόλις άκουγε τις σειρήνες, που χρειάστηκε να ποδοπατηθεί για να πάρει ένα καρβέλι ψωμί και λίγο γάλα από τους ειρηνοποιούς του ΟΗΕ, οι οποίοι λίγο πριν δεν είχαν αντισταθεί καθόλου στις πιέσεις του ΝΑΤΟ, ενώ την ίδια στιγμή υπέγραφαν τη συνθήκη που τους ήθελε υποχείριά του - θα μπορέσει να διδάξει τα παιδιά του τι σημαίνει ειρήνη; Πολύ δύσκολο, από τη στιγμή που αυτός ο άνθρωπος ως παιδί γνώρισε μόνο τον πόλεμο και τη βία.

Ο μεγάλος μας ιστοριογράφος Θουκυδίδης, στο έργο του “Θουκυδίδου Ιστορία”, αναφέρει, πως ο πόλεμος γίνεται δάσκαλος της βίας και τον ψυχικό μας κόσμο τον διαμορφώνει σύμφωνα με τις συνθήκες που τότε επικρατούν. Απόλυτα δικαιολογημένη άποψη, αν αναλογιστούμε πως οι προσωπικές φιλοδοξίες και η κοινοπρακτική εμπάθεια κάνουν τους ανθρώπους σε καιρό πολέμου σκληρούς, αδίστακτους και ανήθικους. Γραπτοί και άγραφοι νόμοι καταλύονται, οι δημοκρατικές αρχές και ο διάλογος εξαφανίζονται. Ο άνθρωπος χάνει την ελευθερία του και γίνεται δούλος του φόβου και της αβεβαιότητας. Σε περιόδους πολέμου οι λέξεις αλλάζουν τη σημασία τους. Οι συγγενικοί δεσμοί καθίστανται ανίσχυροι μπροστά στους κομματικούς. Τα πάθη της πλεονεξίας και της φυλαρχίας μας ταλανίζουν ακόμη περισσότερο. Η καχυποψία και η δυσπιστία εντείνει το χάσμα μεταξύ των εμπόλεμων. Η βία φθάνει στα όρια της ανθρώπινης κτηνωδίας και οι πολιτικοί ηγέτες στολίζουν με όμορφα λόγια τα έργα της ντροπής. Μπορεί να αλλάζουν τα ονόματα των λαών, οι χρονολογίες, τα γεωγραφικά μήκη και πλάτη. Όμως, η ιστορία επαναλαμβάνεται με τον ίδιο πάντα τρόπο. Και εδώ έγκειται η τραγικότητα αυτού του πολέμου.

Επίσης, καταλυτικό παράγοντα για το μέλλον της πολυπαθής, εκ του ΝΑΤΟ και Ευρώπης Γιουγκοσλαβίας “θα παίξει” το γεγονός, κατά πόσο θα μπορέσει να γεφυρωθεί το μίσος και η αντιπαλότητα μεταξύ Γιουγκοσλάβων και Αλβανών. Δυστυχώς, δεν επαληθεύτηκαν οι προβλέψεις των Αμερικανών που ήθελαν μετά από ορισμένο χρονικό διάστημα οι σχέσεις των εν λόγω αντιπάλων να αποκαθίστανται. Φτάσαμε μάλιστα σε σημείο να θέσουμε σε κίνδυνο τις ζωές Ελλήνων και άλλων στρατιωτών, οι οποίοι αναγκάζονται να παίζουν το ρόλο του διαμεσολαβητή στις μικρές αλλά επικίνδυνες συρράξεις μεταξύ Γιουγκοσλάβων και Αλβανών.

Ο πόλεμος, όμως, δεν κατάφερε καιρία πλήγματα μόνο στις καρδιές και στις διαπροσωπικές σχέσεις των ανθρώπων. Η καταστροφή του περιβάλλοντος στον τόπο αυτό είναι ανυπολόγιστη. Λίμνες, ποτάμια, δάση, αλλά και πολλοί υδροβιότοποι καταστράφηκαν, ενώ

οποιοδήποτε είδους οπωροκηπευτικά καθίστανται επικίνδυνα για την υγεία των καταναλωτών, αφού το έδαφος έχει μολυνθεί από το ουράνιο που προέρχεται, από τις βόμβες του ΝΑΤΟ. Η “νεκρή φύση” του Κοσσόβου απλώνεται σε όλο της το μεγαλείο.

Γενικότερα, όμως, ολόκληρη η περιβαλλοντολογική αλυσίδα των Βαλκανίων απειλείται πραγματικά, αφού όλα τα υπολείμματα των βομβών, όπως πολλά διοξειδία ή τριοξειδία συσσωρεύονται συνέχεια στον αέρα, με αποτέλεσμα να φτάνουν μέχρι και το έδαφος, πράγμα πολύ επικίνδυνο για την υγεία μας. Καλό θα ήταν από εδώ και πέρα να μπορέσουν να θεσπιστούν κάποια προγράμματα παιδοψυχολόγων και κοινωνιολόγων γι’ αυτά τα παιδιά, με σκοπό να επουλωθούν τα ψυχικά τους τραύματα. Επίσης, ωφέλιμο θα ήταν να δαπανηθούν χρηματικά κονδύλια για τη γενικότερη προστασία του περιβάλλοντος.

Τέλος, όλοι οι Βαλκανικοί λαοί, και ιδιαίτερα η Ελλάδα, θα πρέπει να έχει συνέχεια υπόψη της τα γεγονότα του Κοσσόβου, αφού τα πετρέλαια του Αιγαίου, η καιρία θέση της με πρόσβαση στη Μεσόγειο Θάλασσα, αλλά και η ραγδαία αύξηση των λαθρομεταναστών, ίσως προκαλέσουν κάποτε μεγάλες αναταραχές στο πολιτικογεωγραφικό σκηνικό.

Ας μην ξεχνάμε έναν ειδικό Αμερικανό αναλυτή, που ήθελε την Ελλάδα στα επόμενα χρόνια, αλλά και το γενικότερο χάρτη των Βαλκανίων, ριζικά “μεταλλαγμένο” και επαναπροσδιορισμένο, όπως επίσης και τα δημοσιεύματα της 6ης Μαΐου έγκυρων ελληνικών εφημερίδων που αναφέρονταν στις επικείμενες ασκήσεις “Dynamic mix” του ΝΑΤΟ στην περιοχή Νερού της Κυπριασίας και με πιθανή συμμετοχή 12 τουρκικών F16 χωρίς σχέδια πτήσεων, χαρακτηρίζοντας αυτές τις ασκήσεις επικίνδυνες για τη χώρα μας και με καυστικούς τίτλους έγραψαν “Κόσσοβο η Ελλάδα...”

Η νέα χιλιετία, ήδη, άρχισε μεγάλα άλματα στην τεχνολογία, την επιστήμη και γενικότερα τον πολιτισμό. Όμως, παρατηρείται μια οπισθοδρόμηση στις ηθικές αρχές και αξίες. Ο μεγάλος ιστορικός Θουκυδίδης δίνει την απάντηση: “Και έπεσαν στις πόλεις πολλές και δεινές συμφορές, που όσο η φύση του ανθρώπου μένει η ίδια, έτσι συμβαίνουν και θα συμβαίνουν πάντα”.

Σας ευχαριστώ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Αθανάσιος Αγγελογεώργος Α΄ Αθήνας).

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΓΓΕΛΟΓΕΩΡΓΟΣ (Α΄ Αθήνας): Θα αναφερθώ σε διάφορα θέματα που συζητήθηκαν στη Βουλή των Εφήβων. Θα ήθελα να αρχίσω με την Κύπρο και θα παρακαλούσα τους Κύπριους συναδέλφους να με διορθώσουν, εάν κάνω κάποιο λάθος. Θα ήθελα να πω γι’ αυτό που ακούστηκε, ότι οι Κύπριοι θέλουν Ομοσπονδία. Αυτό δεν είναι σωστό. Όταν δε μπορείς να απαιτήσεις την ένωση της Κύπρου, ζητάς το αμέσως ευκολότερο. Η Κύπρος έχει ένα μεγάλο

πλεονέκτημα που είναι η τεράστια οικονομική της δύναμη. Αντίθετα στο τουρκοκυπριακό μέρος υπάρχει ένας μεγάλος φόβος γι' αυτήν την οικονομική της δύναμη. Η δικτατορία του Ντενκτάς συντηρείται από την Τουρκία, η οποία, εάν πάψει να τη συντηρεί, το καθεστώς θα καταρρεύσει αμέσως. Θα πρέπει να εκμεταλλευθούμε την Ευρωπαϊκή Ένωση για να πιέσουμε την Τουρκία να αποδεχθεί την ένωση της κατεχόμενης Κύπρου με την ελεύθερη.

Το έθνος, η θρησκεία, η γλώσσα είναι αφορμές για τους πολέμους, αλλά η κυρία αιτία του πολέμου είναι το συμφέρον και της ειρήνης, αντίστοιχα. Οι άνθρωποι πρώτα κοιτάνε το συμφέρον και μετά κοιτάνε το έθνος, τη θρησκεία, τη γλώσσα.

Επίσης, θα ήθελα να μιλήσω για τους Μουσουλμάνους της Θράκης. Οι Μουσουλμάνοι της Θράκης είναι Έλληνες -"Πομάκοι" θεολογικά-τουρκόφωνοι, εκτός από μερικούς Τούρκους που ζουν στην Κομοτηνή. Το Προξενείο της Κομοτηνής αναγκάζει τους Μουσουλμάνους να ονομάζουν τους εαυτούς τους Τούρκους, όχι Έλληνες τουρκόφωνους. Έτσι, αυτό βοηθάει στην περιθωριοποίησή τους και προκαλεί διχόνοια και διχασμό ανάμεσα σ' αυτούς τους ανθρώπους. Προκαλεί ένα καρκίνωμα μέσα στην Ελλάδα. Αυτό που έχουμε να κάνουμε είναι να γνωρίσει η υπόλοιπη Ελλάδα τη σχέση που υπάρχει μεταξύ των Ελλήνων και της μειονότητας σ' εκείνη την περιοχή. Γιατί για εκείνη την περιοχή ακούστηκαν πολλά που δεν αντιστοιχούν στην πραγματικότητα. Επίσης, να μην κατηγορούμε αυτούς τους τουρκόφωνους γιατί δεν είναι Τούρκοι, είναι Έλληνες.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Πρέπει να συμπληρώσω ότι το συνταγματικό καθεστώς της Κύπρου, που ζητάει η Κύπρος και η Διεθνής Κοινότητα, επειδή βλέπω ότι αμφισβητεί την Ομοσπονδία, είναι η ενιαία Κύπρος με χαρακτήρα ομοσπονδιακό δικοινοτικό και διζωνικό. Δεν μπορούμε, λοιπόν, εμείς το αίτημα αυτό να το αμφισβητούμε, δηλαδή, την ομοσπονδιακή μορφή. Αυτός είναι ο χαρακτήρας που και η Διεθνής Κοινότητα και τα Ηνωμένα Έθνη, αλλά και η Κύπρος προσδιορίζουν ότι θα είναι το θεσμικό πλαίσιο που θα λειτουργεί.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ιορδάνης Βαρελάς.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΒΑΡΕΛΑΣ (Νομός Ξάνθης):

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, μέχρι πριν λίγα χρόνια η πατρίδα μου ήταν γνωστή από τις λαογραφικές καρναβαλικές γιορτές της και τα περίφημα γλυκά της. Αργότερα γίναμε γνωστοί και απ' τη Σκόντα Ξάνθη (για τους μη κατέχοντες, ομάδα ποδοσφαίρου).

Τώρα πλέον που γίναμε κατεστημένο, έχοντας Αρχιεπίσκοπο, αλλά και Αντιπρόεδρο της Βουλής συμπατριώτη μας, ελπίζω η εισήγησή μου να προσθέσει ένα ακόμη λιθαράκι σ' αυτό που για μας αποτελεί αγαπητή πατρίδα, για εσάς άγνωστη Ελλάδα και για τους παλαιότερους τόπο εξορίας.

Η πολυπολιτισμικότητα της Θράκης, ως όρος αναγράφεται πλέον στα θετικά στοιχεία της περιοχής μας. Είναι μια διαχρονική κατάσταση που εμείς πάνω στη Θράκη τη βιώνουμε καθημερινά, έχοντας ανθρώπους στη διπλανή μας πόρτα με διαφορετική θρησκεία. Έχουμε, δηλαδή, μια αρμονική διαβίωση, ανάμεσα σε πληθυσμιακές ομάδες με διαφορετικό θρησκευτικό προσανατολισμό, λατρευτικά ήθη, συνήθειες και έθιμα.

Αξιοσημείωτος είναι ο συνειρματισμός των πολιτών διαφόρων θρησκευμάτων, αλλά και οι ευχές που ανταλλάσσουμε μεταξύ μας μετά από κάθε μεγάλη θρησκευτική εορτή. Πολλές φορές μπορούμε να διαπιστώσουμε και την ανάμιξη των ρυθμών της μουσικής σε γλέντια, γάμους και χορούς.

Για τους περισσότερους από εσάς, φίλες και φίλοι, η περιοχή της Θράκης είναι "terra incognita", δηλαδή "άγνωστη γη". Και για να την αγαπήσετε, πρέπει να την γνωρίσετε.

Οι Θράκες για πρώτη φορά αναφέρονται ως Έθνος στον Όμηρο. Ο Ηρόδοτος τους θεωρεί το πολυπληθέστερο, μετά τους Ινδούς, λαό του αρχαίου κόσμου. Αλλά το ίδιο υποστηρίζει και ο Πausanias. Ο γεωγράφος Στράβωνας τους υπολογίζει σε 2.000.000 και τους χωρίζει σε 22 φυλές. Πέρα από το Θουκυδίδη, που ήταν Θραξ από πατέρα, υπήρξε και ο Ορφείας που η επιρροή του στις ποιητικές καταβολές μας έχει μέγιστη συμμετοχή με αφετηρία τις θρακικές τελετές.

Στη σημερινή Θράκη διαβιώνουμε αρμονικά με το σύνολο μουσουλμανικό στοιχείο που αποτελείται από τουρκογενείς, πομάκους και αθίγγανους. Με την έλευση των νεοπροσφύγων αδελφών μας απ' τις χώρες της τέως Σοβιετικής Ένωσης το πολυπολιτισμικό παζλ της περιοχής μας έχει εμπλουτιστεί.

Δυστυχώς, η αναφορά μου πρέπει να συμπληρωθεί με το αποδεδειγμένο ενδιαφέρον που δείχνουν γειτονικές χώρες για την περιοχή μου. Ενδεικτικά σας αναφέρω την μοναδική έδρα Θρακολογίας που υπάρχει στον κόσμο και είναι αυτή της Σόφιας στη Βουλγαρία.

Το παιχνίδι της τουρκικής διπλωματίας, ως προς τις βλέψεις που έχει για τη Θράκη, είναι πλέον φανερό. Προσπαθούν να περάσουν την ιδέα στους λίγους Τούρκους που ζουν στη Θράκη -οι άλλοι είναι Πομάκοι- πως ήταν καλύτερα τα χρόνια της σκλαβιάς μας σ' αυτούς.

Επιδιώκοντας έτσι να επιστρέψουμε στα περασμένα εκείνα θλιβερά χρόνια. Το καταφέρνουν αυτό, δίνοντας ψεύτικες και ασταθείς υποσχέσεις, πως οι περιοχές και τα μέρη που είναι τώρα ελληνικά, θα είναι σε λίγο τουρκικά. Ο τρόπος αντιμετώπισης της κατάστασης είναι ένας και μοναδικός. Να σταματήσουν οι εσωτερικές διαμάχες των κομμάτων και να ενώσουν τις δυνάμεις τους για να αντιμετωπίσουν τον κοινό εξωτερικό κίνδυνο. Όλα αυτά δεν είναι τυχαία. Υπάρχουν βιβλία στη Θράκη που αναλύουν με λεπτομερείς κινήσεις τα απειλητικά βήματα του Τούρκου κατακτητή. "Ο νοός

νοείτο ή ο έχων ότα ακούειν ακουέτω”.

Για την εξ Ανατολών χώρα κρίνω σκόπιμο να μην επεκταθώ, θεωρώντας πως οι γνώσεις όλων σας είναι τέτοιες που δε χρήζουν περαιτέρω ενημέρωσης.

Η σημερινή περιχαράκωση της Θράκης ως περιφέρεια των δύο ποταμών Νέστου και Έβρου, αλλά και της οροσειράς Ροδόπης περικλείει ένα τόπο πρόκληση, μα συνάμα και πρόσκληση. “Έρχου και είδε”...

Σημαντικό είναι το απαράμιλλο φυσικό περιβάλλον που έχει η Θράκη με τους ποταμούς, τις λίμνες, τις πεδιάδες και τις οροσειρές της. Όπως άλλωστε ξέρετε η Θράκη, σε γενικές γραμμές, δεν έχει μεγάλη τουριστική ανάπτυξη σε σχέση με άλλες περιοχές της Ελλάδας.

Αυτό, ίσως, για κάποιους απ’ τους συμπατριώτες μου να μοιάζει με κατάρα, αλλά σε τελική ανάλυση για μας είναι “ευλογία Θεού”, διότι έτσι έχουμε κρατήσει και διατηρήσει το περιβάλλον που μας προσφέρει ζωντάνια, ψυχαγωγία και δύναμη για τις καθημερινές μας ασχολίες.

Η Θράκη πιστεύουν ότι έχει μεγάλη απόσταση απ’ το θεωρούμενο κέντρο της Ελλάδας. Είναι, όμως, αυτή που κράτησε ένα δυναμικό παραγωγικό υλικό στο χώρο της νεολαίας που προβληματίζεται, συλλογιέται, προτείνει και αποφασίζει, λαμβάνοντας υπόψη της ιδιαιτερότητες της περιοχής. Έτσι, μ’ αυτόν τον τρόπο έχουν λυθεί στη Θράκη σοβαρά προβλήματα μέσα απ’ την αυτοοργάνωση των τοπικών μας παραγωγικών δυνάμεων.

Όπως γνωρίζετε, η Θράκη εκτός από πατρίδα του Δημόκριτου, είναι και πατρίδα του Ορφέα.

Προτείνω, λοιπόν, με ευθύνη των Υπουργείων Πολιτισμού, Παιδείας και Μακεδονίας - Θράκης τη θεσμοθέτηση παγκόσμιας ετήσιας μουσικής συνάντησης νέων, ώστε να μπορούν να γνωρίσουν τον τόπο καταγωγής του Ορφέα, αλλά και τα σταθερά βήματα στη μουσική και πολιτισμική ανάπτυξη που έχουν γίνει από τότε, όπως και σε άλλες ακριτικές περιοχές.

Με ευθύνη των ιδίων Υπουργείων να διοργανώνονται σε ετήσια βάση πανελλήνιες μαθητικές θεατρικές συναντήσεις, απλά συμμετοχικές, για να μπορούν έτσι τα παιδιά να γνωρίζουν μια ακόμη παράμετρο της πολιτισμικής παρουσίας.

Για την πληθυσμιακή ενίσχυση της ακριτικής μας γωνιάς η λύση είναι μία και μοναδική. Εμπλουτισμός του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου με νέες σχολές.

Μη νομίζετε, πως μιλάω μόνο για τη Θράκη, επειδή κατάγομαι από εκεί, αγνοώντας τις άλλες ακριτικές περιοχές, όπως την Κύπρο, που έχει συνέχεια εισβολές και μια ζωή καταπίεσεων, αλλά ούτε και τις περιοχές της Δυτικής Ελλάδας (Καστοριά, Φλώρινα, Γιάννινα) για τα καθημερινά προβλήματα που αντιμετωπίζουν με τους Αλβανούς γείτονες.

Αλλά, δυστυχώς, δεν έχω περισσότερες πληροφορίες για τις άλλες περιοχές, ώστε να αναφερθώ στα ιδιαίτερα

προβλήματα. Το μεγαλύτερο παράπονο όλων των νέων της Θράκης είναι πως οι περισσότεροι πολιτικοί μας σκέφτονται μόνο, όταν θέλουν να ζητήσουν ψήφο για τις εκλογές.

Παρ’ όλα αυτά, τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε εγώ προσωπικά είμαι περήφανος που είμαι Θρακιώτης και μέρα με την ημέρα νιώθω όλο και περισσότερο Έλληνας, έχοντας τον κίνδυνο και εχθρό να παραμονεύει.

Και τώρα μια πρόταση για την Ολομέλεια θα ήθελα να αναφερθούν ο εισηγητής και οι ομιλητές και στις ακριτικές περιοχές και στα βασικά προβλήματα που μας απασχολούν εμάς τους νέους.

Ο Σαράντος Καργάκος, γνωστός συγγραφέας και φίλος της Θράκης από χρόνια, κάπου λέει “...ότι όποιος πάει στη Θράκη, πάει κλαίγοντας, μα και όποιος φεύγει, φεύγει κλαίγοντας”.

Είμαστε μια τεράστια ζεστή αγκαλιά και σας περιμένουμε.

Γι’ αυτό φίλες και φίλοι, είμαι βέβαιος πως με κάποιους από εσάς θα ξανασυναντηθούμε στα έδρανα του Πανεπιστημίου μας.

Εύχομαι “καλό καλοκαίρι” σε όλους σας. Ελπίζω να επιλέξετε την πατρίδα μου ως τόπο διακοπών σας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωάννη Βαρελά.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Αλέξανδρος Αρμαανίδης.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΡΜΑΑΝΙΔΗΣ (Νομός Χαλκιδικής): Κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, το θέμα στο οποίο θα αναφερθώ είναι φλέγον. Αναφέρομαι στο θέμα της Θράκης. Και αναφέρομαι σ’ αυτό το θέμα, γιατί πολύς λόγος γίνεται τελευταία, και βλέπουμε, επίσης, να γίνονται διάφορες κινήσεις. Ιδιαίτερα, παρακολουθούμε τις κινήσεις του Υπουργού Εξωτερικών κ. Γ. Παπανδρέου. Από την άλλη πλευρά παρακολουθούμε τις κινήσεις της Τουρκίας, οι οποίες είναι συνεχώς επεκτατικές. Πως είναι δυνατόν, λοιπόν, να γίνεται λόγος, όταν υπάρχει συνεχής τουρκικός επεκτατισμός και πως είναι δυνατόν να μιλάμε για αλλαγή συνόρων. Δεν μπορώ να αντιληφθώ πως μπορούμε να συζητάμε τέτοια πράγματα, ενώ αν έχουμε κάτι να κάνουμε αυτό είναι: Η αντίσταση που πρέπει να προτάσσουμε συνεχώς στα επεκτατικά σχέδια της Άγκυρας. Επίσης, θα πρέπει να δραστηριοποιηθούμε ανάλογα στις κινήσεις του τουρκικού πληθυσμού που κατοικεί στη Θράκη. Έχει φθάσει το πράγμα στο σημείο η πλειονότητα να υποφέρει από τη μειονότητα. Και αυτό γίνεται με την ανοχή της Αθήνας. Δεν είναι δυνατόν να κάνει τις δηλώσεις που κάνει ο κ. Γεώργιος Παπανδρέου, όταν υπάρχουν οι διαδικασίες της ΔΑΣΕ. Όταν υπάρχουν διαδικασίες που μιλάνε για ειρήνη

και σεβασμό ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Βεβαίως, η μειονότητα είναι σεβαστή. Όμως, θα πρέπει να κινείται ανάμεσα στα προβλεπόμενα που έχουν χαράξει οι διάφορες συνθήκες. Πως είναι δυνατόν να μιλάει η Άγκυρα για ανθρώπινα δικαιώματα, όταν αυτή τη στιγμή αρνείται όχι μόνο στους Κούρδους την πατρίδα τους, αλλά ακόμα και την μητρική τους γλώσσα.

Είναι καιρός να δραστηριοποιηθούμε και να συνειδητοποιήσουμε, ότι χάνουμε έδαφος. Και τούτο, όχι γιατί η πολιτική μας δεν είναι δημοφιλής έξω, αλλά γιατί η Τουρκία στα θέματα εξωτερικής πολιτικής αναπτύσσει τεράστια δραστηριότητα και διαθέτει τεράστια μέσα.

Τελειώνοντας, κάνω έκκληση: Ας προσέξουμε, λοιπόν, για να μη γίνει η Θράκη ένα νέο Κόσσοβο.

(ΧΕΙΡΟΚΡΟΤΗΜΑΤΑ)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Ευχαριστούμε τον κ. Αλέξανδρο Αρμαανίδη.

Πρέπει να σας πω, ότι του λοιπού ο χρόνος θα τηρηθεί αυστηρά, γιατί είναι πολλοί οι εγγεγραμμένοι και δε θα προλάβουμε να τελειώσουμε.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ανδρέας Αθανασάκης.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΘΑΝΑΣΑΚΗΣ (Β' Αθήνας): Αξιότιμε, κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί φίλοι μου “Έφηβοι Βουλευτές”, χαίρομαι ιδιαίτερα που μου δίνεται η ευκαιρία να αναπτύξω τις θέσεις μου για την εξωτερική και αμυντική πολιτική της Ελλάδας, μιας χώρας μικρής που, όμως, έχει πολλά προβλήματα να αντιμετωπίσει. Οι κάτοικοι των δυτικών παγκοσμιοποιημένων κοινωνιών, ή καλύτερα στις κοινωνίες στις οποίες επικρατεί ο ψηφιακός καπιταλισμός έχουμε να αντιμετωπίσουμε πολλές προκλήσεις.

Το γεγονός ότι οι ταινίες που είδαμε φέτος είναι λίγο - πολύ οι ίδιες με αυτές που βλέπει ένας Γερμανός, το ότι η μουσική που ακούμε ακούγεται η ίδια και στη Νέα Υόρκη, το ότι μιλούμε greeklish (ελληνικά με λατινικούς χαρακτήρες) στο διαδίκτυο και επικοινωνούμε καθημερινά με e-mail με άγνωστους φίλους στην άλλη άκρη της γης, αποτελούν εκφάνσεις της παγκοσμιοποίησης.

Όμως, η παγκοσμιοποίηση είναι κάτι βαθύτερο. Ο όρος αυτός φιλοδοξεί να περιγράψει αλλαγές στην οικονομία, στην πολιτική, στην υγεία, στην ψυχαγωγία. Τα αγαθά, οι άνθρωποι, οι ιδέες, κυκλοφορούν. Οι πολιτισμοί αλλάζουν. Η διαφορά της σημερινής παγκοσμιοποιημένης κοινωνίας με παλαιότερες μορφές κοινωνιών είναι η ταχύτητα και το εύρος των αλλαγών αυτών. Η τηλεόραση χρειάστηκε 13 χρόνια για να αποκτήσει 50 εκατομμύρια χρήστες, ενώ το διαδίκτυο χρειάστηκε μόνο 5 χρόνια.

Ωστόσο, δεν είναι όλοι ευχαριστημένοι με αυτή την κατάσταση. Ορισμένοι πιστεύουν, ότι θα προκύψει ένα είδος πολιτισμικού κλωνισμού ως αποτέλεσμα επιρροών πολυεθνικών εταιρειών, αλλά και της ίδιας της αγγλικής

γλώσσας. Άλλωστε, πάνω από το 20% των ανθρώπων σ' όλο τον κόσμο σήμερα μιλούν - ως ένα βαθμό - αγγλικά. Αυτοί οι επικριτές είναι πεπεισμένοι, ότι η δυτική επιρροή - που συχνά ταυτίζεται με την αμερικανική - θα ισοπεδώσει κάθε πολιτισμική ιδιαιτερότητα.

Πιστεύω, ότι είναι στο χέρι μας να διαφυλάξουμε τις πολιτισμικές μας ιδιαιτερότητες. Κανένας δεν επιβάλλει πολιτισμική ισοπέδωση των πολιτισμικών ιδιαιτεροτήτων κοινωνικών ομάδων των λαών. Αντίθετα, η ίδια η παγκοσμιοποίηση έγκειται στη μη επιβολή, στην απόλυτη ελευθερία, αλλά ούτε και κανένας λαός επιθυμεί κάτι τέτοιο. Βλέπω ανθρώπους που αισθάνονται εθνικά υπερήφανοι με τις στρατιωτικές κατακτήσεις του Μεγάλου Αλεξάνδρου για το ότι φέραμε “την κοινή ελληνική λαλιά” μέχρι τη Βακτριανή, ανθρώπους που χρησιμοποιούν κινητά τηλέφωνα, είναι συνδεδεμένοι στο internet, βλέπουν καλωδιακή τηλεόραση και έχουν CD μουσικής, να διαμαρτύρονται για την παγκοσμιοποίηση και να μη βλέπουν κανένα θετικό ή να βλέπουν ελάχιστα θετικά σ' αυτήν. Γιατί κρίνουμε με δύο μέτρα και δύο σταθμά; Γιατί φοβόμαστε τόσο; Τι φοβόμαστε; Γιατί στην αγωγή του 21ου αιώνα παραμένουμε εσωστρεφείς, δειλοί, απέναντι στις εξελίξεις; Οι δυτικές κοινωνίες βασίζονται στην ελληνική σκέψη. Τόσο ξένος μας φαίνεται ο ελληνικός πολιτισμός; Μήπως, είμαστε ανάξιοι απόγονοι σπουδαίων προγόνων; Μήπως είμαστε γραικύλοι;

Δεν πρέπει να μεμψιμοιρούμε και να μένουμε ουραγοί στις εξελίξεις. Η Ελλάδα πρέπει να μπει δυναμικά, να πρωτοστατήσει στη νέα εποχή. Το αξίζει.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση διανύει μια περίοδο μετασχηματισμού, μετεξέλιξης. Το θεσμικό πλαίσιο στο οποίο είναι δομημένη αναθεωρείται, λόγω της επικείμενης διεύρυνσης. Στη Γερμανία και στη Γαλλία ακούγονται φωνές για τη δημιουργία μιας Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Ενισχυμένης Συνεργασίας, ενός σκληρού πυρήνα που θα αποτελείται από μερικές χώρες της ΕΕ με τη Γερμανία και τη Γαλλία στις ηγετικές θέσεις που θα έχουν κοινή οικονομική, εξωτερική πολιτική. Μιλούν για μια Συνθήκη εντός της Συνθήκης και μπορεί να καταλήξουμε σε δύο Ευρωπαϊκές Ενώσεις, μια καλύτερη και μια λιγότερο καλή. Όσες χώρες δεν θέλουν ή δε μπορούν να συμμετάσχουν, θα βρεθούν σε δύσκολη θέση. Βέβαια, οι Ευρωπαίοι ηγέτες διαφωνούν ριζικά στο πόσους και ποιούς θα περιλαμβάνει ο πυρήνας των ανεπτυγμένων χωρών της Ομοσπονδίας.

Αν και οι εθνικές, οικονομικές, κοινωνικές και πολιτισμικές διαφορές δεν αναιρούνται με Συνθήκες και αποφάσεις, αμβλύνονται. Γι' αυτό η χώρα μας θα πρέπει να αναζητήσει συμμάχους από αυτόν τον πυρήνα κρατών και να επιδιώξουμε και τη δική μας συμμετοχή. Άλλωστε, η επιτυχής προσπάθεια της χώρας μας να ενταχθεί στην ΟΝΕ απέδειξε σε όλους, ότι όταν η Ελλάδα θέλει να πετύχει κάτι, το καταφέρνει.

Βέβαια, η χώρα μας έχει και εθνικούς στόχους, που δεν συμπίπτουν με τους στόχους των εταίρων μας. Όμως, τα εθνικά μας συμφέροντα προωθούνται καλύτερα, μέσα από Συμμαχίες Κρατών.

Οι σχέσεις της Ελλάδας με τα κράτη των Βαλκανίων, απασχολούν τους Έλληνες. Η Ελλάδα προσπαθεί να κάνει οικονομικά, πολιτισμικά και πολιτικά ανοίγματα στις Βαλκανικές Χώρες. Όμως, ίσως γιατί η πολιτική και οικονομική τους μετεξέλιξη και μετάβαση από αυταρχικά καθεστώτα στη Δημοκρατία είναι δύσκολη, δεν βρίσκει την ανταπόκριση που θα έπρεπε.

Χιλιάδες άνθρωποι αναγκάστηκαν να φύγουν από τα σπίτια τους, τα οποία κατέλαβαν ένοπλοι, που μέχρι χθες ήταν γείτονές τους. Το δράμα του Αλή Ρέκα είναι χαρακτηριστικό. Ο δίχρονος Ντιμπράν έχει μείνει χαραγμένος στη μνήμη μας. Τι έκαναν οι Έλληνες γι' αυτό; Φώναζαν συνθήματα υπέρ του Μιλόσεβιτς και διαδήλωναν εναντίον της Νατοϊκής επέμβασης γελοιοποιώντας τη χώρα μας διεθνώς. Γιατί; Διότι αρκέστηκαν στην μονόπλευρη και συχνά ελλιπή ενημέρωση.

Μεγαλύτερο πρόβλημα της Ελλάδας παραμένουν τα ελληνοτουρκικά. Η Τουρκία βρίσκεται σε μια κρίσιμη μεταβατική περίοδο, καθώς τώρα πια βρίσκεται υπό εξέταση όλη η νομική και θεσμική υποδομή του συστήματος εξουσίας. Ο ρόλος των τουρκικών ενόπλων δυνάμεων φοβίζει τους πρεσβευτές των ευρωπαϊκών χωρών στην Άγκυρα. Σ' αυτή την κρίσιμη για τις ελληνοτουρκικές σχέσεις περίοδο, πρέπει να ανιχνευθούν νέες διαδρομές για την ελληνική εξωτερική πολιτική. Σε μια τέτοια περίοδο αποκτά ιδιαίτερη σημασία η ψυχραιμία απέναντι σε περιεργές καταστάσεις. Το Κυπριακό παραμένει ανοικτή πληγή για τον Ελληνισμό. Πιστεύεται, πως μια συνομοσπονδία θα έλυne τα προβλήματα; Με την ένταξη της Τουρκίας και της Κύπρου στην ΕΕ λύνονται πολλά προβλήματα καθώς τα σύνορα καταργούνται. Οι δύο κυβερνήσεις έχουν να κάνουν σκληρή δουλειά. Πρέπει να εργασθούν για μια δίκαιη, συνολική και τελική λύση του Κυπριακού. Η κοινή ανθρωπιά μας ενώνει. Οι κυβερνήσεις θα πρέπει να εκμεταλλευθούν τις νέες ευκαιρίες για συνεργασία προς όφελος των λαών τους. Μη κυβερνητικές οργανώσεις των δύο χωρών πρέπει να συνεργασθούν σε τομείς, όπως είναι το εμπόριο, ο τουρισμός, ο πολιτισμός και το περιβάλλον.

Η Ελλάδα θα πρέπει να αναζητήσει στρατηγικές συμμαχίες. Πρέπει να προσπαθήσει να επιλύσει τις διαφορές της με άλλες χώρες, έτσι ώστε να ζήσουμε όλοι καλύτερα και να μπορέσουμε να ανταποκριθούμε στις προκλήσεις της νέας εποχής, όπως είναι ο ρόλος των κρατών - εθνών στην Ευρώπη του μέλλοντος.

Ευχαριστώ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ιωάννα Σιούτα.

ΙΩΑΝΝΑ ΣΙΟΥΤΑ (Α΄ Θεσσαλονίκης):

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, πάτερ Μεταλληνέ, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, το θέμα το οποίο με απασχόλησε είναι η εξωτερική πολιτική της Ελλάδας. Επιτρέψτε μου να κάνω λίγο διαφορετική εισαγωγή. Συγχρόνως, θα σας παρακαλούσα, να μην παρεξηγήσετε μεμονωμένες φράσεις.

“Χώρα της Ευρώπης, εξαιρετικής φυσικής ομορφιάς, σε στρατηγική θέση, με απaráμιλλο παρελθόν και άριστες προοπτικές για το μέλλον, με αξιόλογο ορυκτό πλούτο και ανερχόμενη οικονομία, ενοικιάζεται στον κατά περίπτωση πλειοδότη. Παρακαλούμε για πληροφορίες απευθυνθείτε στις αρμόδιες υπηρεσίες...”.

Οι γραμμές αυτές, όσο και αν θυμίζουν γνωστό ανάγνωσμα, αντικατοπτρίζουν την εξωτερική πολιτική της χώρας μας σε ποικίλα θέματα. Σαν Ελληνίδα πολίτης αισθάνομαι τη θλίψη και αγανάκτηση, όταν βλέπω τη χώρα όχι μόνο να μην κατέχει μια αρμόζουσα του παρελθόντος της θέση στο διεθνές προσκήνιο, αλλά και συνεχώς να υιοθετεί μια στάση υποχώρησης και συμβιβασμού στις σχέσεις της με άλλες χώρες, όμορες ή μη, και ιδιαίτερα σε θέματα που αφορούν στην εθνική ακεραιότητα. Ταυτόχρονα, είναι κοινός τόπος το γεγονός ότι φροντίζουμε επιμελώς να μη δυσανεστήσουμε στο ελάχιστο τους εκάστοτε ισχυρούς, έστω και αν αυτό θίγει μερικές φορές τα συμφέροντά μας και να ακολουθούμε πιστά τις επιθυμίες τους.

Στα πλαίσια, όμως, της ρεαλιστικής προσέγγισης και ανάλυσης των γεγονότων, εδώ, θα πρέπει να γίνει παραδεκτό, ότι η Ελλάδα μας είναι μια μικρή χώρα. Βρίσκεται σε ευαίσθητη περιοχή, η οποία αποτελεί ούτε λίγο ούτε πολύ την πυριτιδαποθήκη της Ευρώπης. Έχει κατά καιρούς εξαρτηθεί από μεγάλες δυνάμεις για την επίλυση σοβαρών εθνικών ζητημάτων. Είναι εξάρτηση, που ο απόηχός της φθάνει συχνά και τις μέρες μας. Εξ άλλου, η κυριαρχία των ΗΠΑ και άλλων ισχυρών κρατών στο διεθνή περίγυρο δεν αφήνει περιθώρια αυτόνομης εθνικής πολιτικής. Ενώ οι αλλαγές που διαρκώς λαμβάνουν χώρα επιβάλλουν την προσαρμογή ανάλογα με τις ιδιαίτερες περιστάσεις.

Τέλος, υπάρχει και ένας ακόμη παράγοντας, το περιεχόμενο του οποίου δε γίνεται πάντα γνωστό στο κοινό. Ακούει στο όνομα “διαπλεκόμενα συμφέροντα”, δηλαδή, συμφέροντα εξωτερικά και εσωτερικά στο βωμό των οποίων θυσιάζονται τα πάντα. Τα πάντα, επίσης, γίνονται, προκειμένου αυτά να επιφυλαχθούν. Σε καμία, όμως, περίπτωση δεν πρέπει εδώ να αποσιωπηθεί. Παρόλες τις προαναφερθείσες δυσκολίες, έχουν γίνει σημαντικά βήματα.

Συγχρόνως, η χώρα διαθέτει δυνατότητες. Μπορεί να υψώσει το ανάστημά της και όχι απλά να ζητήσει. Όσον αφορά τα θέματα της εξωτερικής πολιτικής, πολλά απ' αυτά εκκρεμούν εδώ και χρόνια. Η χώρα πρέπει να διεκδικήσει και

να απαιτήσει. Δεν θέλω εδώ να αναφερθώ ειδικότερα στα θέματα αυτά, τα οποία εξ άλλου αναφέρθηκαν κατά τον καλύτερο τρόπο από άλλους ομιλητές.

Προτείνω, όμως, να αποκτήσουμε όλοι εθνική αυτοπεποίθηση και γνώση των δυνατοτήτων μας. Πρέπει να υπάρχει διεθνής προβολή της χώρας μας μέσω του αθλητισμού, των γραμμάτων και των τεχνών. Να υπάρχει συνεργασία με τους γειτονικούς λαούς για την επίλυση κοινών προβλημάτων. Να γίνει ανάληψη κεντρικού ρόλου στα Βαλκάνια. Να δημιουργηθεί Επιτροπή με αντιπροσώπους απ' όλες τις Βαλκανικές χώρες για λήψη αποφάσεων, χωρίς παρεμβάσεις τρίτων. Να γίνει προσέγγιση εκεί που χρειάζεται και στο βαθμό που χρειάζεται, πάντα με αμοιβαίες κινήσεις υποχώρησης. Να υπάρχει φροντίδα για τον απόδημο ελληνισμό και προσφυγή στο Διεθνές Δικαστήριο για τα εθνικά μας θέματα.

Τέλος, όσο και αν φαίνεται δύσκολο έως ακατόρθωτο, πρέπει να υπάρχει συνεργασία όλων των πολιτικών κομμάτων για τη χάραξη ευέλικτης και όσο γίνεται αυτόνομης εξωτερικής πολιτικής. Υπάρχει τρόπος, ώστε η εισαγωγή που προηγήθηκε να αλλάξει. “Χώρα της Ευρώπης με λαμπρό παρελθόν και ισάξιο μέλλον διεκδικεί το αστέρι που της αξίζει στο διεθνές στερέωμα”.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αναστασία - Δέσποινα Χαμπά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ - ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΜΠΑ (Β' Αθήνας):

Καλημέρα σας και από εμένα.

Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, θέλω να κάνω μια μικρή επισήμανση στο λόγο της Ελευθερίας Οικονομάκου. Όσον αφορά τον επαγγελματικό στρατό, μήπως θα έπρεπε να διαφωνήσουμε; Η θητεία είναι καθήκον του καθενός και όχι καταναγκαστικό έργο. Φρονώ, ότι είναι ματαιόδοξο να δημιουργηθεί επαγγελματικός στρατός. Ποιός είναι ο απώτερος σκοπός; Η αναβίωση των λεγεώνων του Καίσαρα; Σας υπενθυμίζω ότι ο ρωμαϊκός στρατός ήταν εξ ολοκλήρου μισθοφορικός. Μπορεί, επίσης, να κατέκτησαν σχεδόν ολόκληρη την Ευρώπη, όμως, η συνοχή έσπασε και μετά ο στρατός διαλύθηκε.

Στη Σύνοψη Κειμένων που διενεμήθηκε στην Επιτροπή, αναγραφόταν η πρόταση συγκρότησης ευρωπαϊκού στρατού. Μήπως στοχεύουμε σε μια επανάληψη ιστορίας;

Δέχομαι, επίσης, ότι σαν σύστημα λειτουργεί σε ορισμένες χώρες στο εξωτερικό. Όμως, οι Έλληνες είναι κατ' εξοχήν σύμφωνα με την παράδοση πατριώτες. Αυτό έχει αποδειχθεί στους κύκλους της ιστορίας. Είναι γεγονός, ότι κατά τη στράτευση μπορεί να χαθούν επαγγελματικές ευκαιρίες. Ας μην αγνοούμε το γεγονός της παρατεταμένης ανεργίας στη χώρα μας. Όμως, αυτό δεν πρέπει να χρησιμοποιείται σαν δικαιολογία για την αποφυγή της στράτευσης.

Όσον αφορά το γνωμικό “ο στρατός είναι μεγάλο

σχολείο”, όπως αυτό προτάθηκε, κάποιος ηλικιωμένος καθηγητής στο σχολείο μου, πριν φύγει στη σύνταξη, έλεγε: “το σχολείο είναι ή καλός ή κακός δάσκαλος, εξαρτάται με ποιο αυτί θα ακούσεις”.

Στις προτάσεις της Σύνοψης Κειμένων που μας δόθηκε ήταν και η στράτευση των γυναικών. Συμφωνώ με αυτό το μέτρο. Αλλωστε, τώρα πια και οι θέσεις των μονίμων αξιωματικών των ενόπλων δυνάμεων στελεχώνονται από γυναίκες. Όμως, εδώ, έχω να επισημάνω κάποιες απορίες. Γιατί, από τη στιγμή που οι γυναίκες μπορούν να εισάγονται στις στρατιωτικές σχολές να γίνεται διαχωρισμός στους κλάδους και έτσι, να μην έχουν τη δυνατότητα να εισάγονται στη Σχολή Ικάρων, να μη γίνονται ιπτάμενες, στη Σχολή Ευελπίδων να μη παρουσιάζονται στον κλάδο των όπλων και να μη μπορούν να εισαχθούν κανονικά στη Σχολή Ναυτικών Δοκίμων ή στη Σχολή Μονίμων Υπαξιωματικών Ναυτικού;

Ο μόνος τρόπος για να εισαχθούν στις δύο παραπάνω Σχολές, νομίζω ότι είναι να τελειώσουν ένα οικονομικό πανεπιστήμιο. Μετά, με άλλες εξετάσεις να λάβουν μικρή στοιχειώδη εκπαίδευση στις εν λόγω Σχολές. Γιατί αρκετοί αντιτίθενται στο μέτρο της στράτευσης των γυναικών με την πρόφαση ότι οι γυναίκες δεν μπορούν να κρατούν όπλα. Γιατί σας ρωτώ; Δεν είμαστε άξιες να υπερασπιστούμε την τιμή μας, τη ζωή μας, την πατρίδα μας; Δεν μπορούμε να ριζούμε με το όπλο και να πετύχουμε το στόχο μας; Μη με παρεξηγήσετε, αλλά το πιο διαδομένο ανέκδοτο που κυκλοφορεί είναι για τη χαζομάρα των ξανθών γυναικών. Οι γυναίκες δεν είμαστε ξανθές. Έχουμε όλες μυαλό, αξία, φωνή και είμαστε ικανές για πάρα πολλά πράγματα.

Να επισημάνω, επίσης, ότι οι στρατιωτικές σχολές εξασφαλίζουν σίγουρο μέλλον και επαγγελματική αποκατάσταση. Θα ήταν καλό οι πολίτες μαθητές να παροτρύνονται, να τις διαλέγουν, όχι μόνο για να εξασφαλισθούν και να μην βγαίνουν στην ανεργία, αλλά για να στελεχώνουν τις Ένοπλες Δυνάμεις. Έτσι, θα υπάρχει ένας σεβαστός αριθμός δυναμικού, έτοιμο να υπερασπισθεί την πατρίδα μας, όλες τις αξίες και τα ιδανικά μας.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ιωάννης Αρχοντας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΧΟΝΤΑΣ (Νομός Αργολίδας): Κύριε Πρόεδρε, θα αναφερθώ στο θέμα της μετανάστευσης. Οι μετανάστες εισάγονται καθημερινά στην Ελλάδα και ο ελληνικός λαός είναι από τους πλέον μεταναστευτικούς λαούς στον κόσμο. Η ανάλυση των συνθηκών που οδηγούν τους λαούς στη μετανάστευση έχει πολλές παραμέτρους. Βασικότερες είναι η οικονομική εξαθλίωση και η πολιτικοθηρησκευτική βαρβαρότητα. Τα προβλήματα που δημιουργεί η μετανάστευση και οι πρόσφυγες είναι πάρα πολλά. Μερικά από αυτά, ιδιαίτερα για την Ελλάδα, είναι δυσεπίλυτα. Αιτία ο μικρός πληθυσμός της Ελλάδας σε σχέση με τον αριθμό των

προσφύγων που δέχεται, η γεωγραφική της θέση και η γειτνιάσή της με τους σημερινούς λαούς που μεταναστεύουν, η παντελής έλλειψη οργανώσεων υποδοχής των προσφύγων είτε αυτοί είναι πολιτικοί, οικονομικοί ή θρησκευτικοί μετανάστες. Ακόμη, άλλη αιτία είναι η εφαρμογή πάνω τους όλων αυτών των μεθόδων, που διδάσκει η ελεύθερη παγκοσμιοποιημένη οικονομία, που είναι η αύξηση παραγωγής, η ελαχιστοποίηση του κόστους, η υπερβολική εργασία ή άμεση απόλυση.

Η υποκριτική συμπεριφορά εκ μέρους των κρατούντων ενάντια στους πρόσφυγες, ιδιαίτερα τους προερχόμενους από την Αλβανία, που άλλοι είναι αδέρφια μας βορειοηπειρώτες με θετική συμπεριφορά και άλλοι αλβανοί μαφιόζοι με αρνητική συμπεριφορά, καθώς και ο ρατσισμός που αναπτύχθηκε έντεχνα από μικρές ομάδες ακραίων αντιλήψεων, αλλά και από τα ΜΜΕ για χάρη των μετρήσεων, τείνει πλέον να γενικευτεί.

Το θέμα των μεταναστών προσφύγων είναι πολύ μεγάλο, πολύπλοκο και επώδυνο τόσο για τους ίδιους τους μετανάστες, όσο και για την Ελλάδα ως χώρα υποδοχής. Θέλουμε ή δε θέλουμε θα ζήσουμε με αυτούς; Είναι παιδιά του ίδιου Θεού και μάλιστα είναι αυτοί που αναφέρει ο Χριστός “ως πεινώντες και διψώντες”, ανεξάρτητα αν στην όποια ταυτότητά τους αναφέρονται ως μη Χριστιανοί Ορθόδοξοι.

Πριν λίγα χρόνια είμασταν εμείς στη θέση τους. Είχαμε γεμίσει τα στρατόπεδα του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου στις τότε σοσιαλιστικές δημοκρατίες της Ανατολικής Ευρώπης, καταδικασμένοι σε θάνατο για εσχάτη προδοσία, ακόμη και σε ηλικίες των 10 ετών. Όλα αυτά θα έπρεπε να μας έχουν κάνει περισσότερο ανεκτικούς στους συνανθρώπους μας που μιλούν άλλη γλώσσα, πιστεύουν σε άλλη θρησκεία, έχουν άλλη πολιτιστική κουλτούρα. Πρέπει να σταματήσουν οι υποκριτικές προσπάθειες, δήθεν βοήθειας, με μοναδικό σκοπό την αφομοίωσή τους από το ελληνικό στοιχείο. Άλλωστε, κάτι τέτοιο θα ήταν ουτοπία, γιατί οι χώρες από τις οποίες προέρχονται είναι γειτονικές και η πολιτιστική κουλτούρα αυτών των λαών είναι τόσο παλιά, όσο και η δική μας και δεν είναι το συνοθύλευμα κουλτούρας του λεγόμενου “νέου κόσμου”.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Κωνσταντίνος Κωστάκος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΩΣΤΑΚΟΣ (Α΄ Παρατάξ): Κύριε Πρόεδρε, βρισκόμαστε στην ανατολή της τρίτης χιλιετίας. Η Ελλάδα μέσα από την ιστορική της πορεία έχει κατορθώσει σήμερα να πρωταγωνιστεί στα Βαλκάνια, να αγωνίζεται να φθάσει τις πιο αναπτυγμένες ευρωπαϊκές χώρες. Έτσι, θα πρέπει όλοι οι Έλληνες να έχουμε το όραμα να γίνει η χώρα σεβαστή και πανίσχυρη στην Ευρώπη, αλλά και πρωταγωνίστρια στα Βαλκάνια. Της αξίζει ένας ρόλος πρωταγωνιστικός σε ένα κόσμο

που μεταβάλλεται καθημερινά. Επιβάλλεται όλοι να παλέψουμε στην Ελλάδα και να της δώσουμε μια περίοπτη θέση και ένα ρόλο πρωταγωνιστικό στις ευρωπαϊκές εξελίξεις. Κάτι τέτοιο προϋποθέτει την επίλυση της χρόνιας οικονομικής αστάθειας και αδυναμίας, την κατανόηση των νέων ευρωπαϊκών δεδομένων και την ορθή πρόβλεψη των μελλοντικών τάσεων, από πολιτικούς που να βλέπουν στο μέλλον. Άμεσος σκοπός και στόχος όλων των Ελλήνων θα είναι η πατρίδα μας να ηγηθεί στην ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων και να εξελιχθεί σε ένα δυνατό και πρότυπο κράτος. Για αυτό θα πρέπει να εφαρμόσουμε ένα αναγκαίο και ολοκληρωμένο σχέδιο με βάση τις προτεραιότητες και το συντονισμό του. Να αξιοποιήσουμε τη συμμετοχή μας στην ΕΕ, τα σχήματα συνεργασίας στη βάση τα κοινά ενδιαφέροντα για πολιτικά και πολιτιστικά θέματα για αναπτυξιακά έργα με όλες τις γειτονικές χώρες. Να αναλάβουμε πρωτοβουλίες που θα αναδείξουν ουσιαστικά τη χώρα μας σε φορέα μεταλαμπάδευσης της κοινοτικής τεχνογνωσίας και της υποστήριξης προς τις χώρες της Νοτιανατολικής Ευρώπης και του Ευξείνου Πόντου. Θα πρέπει να δούμε τη σοβαρή και συνολικότερη αντιμετώπιση της Τουρκίας, έχοντας ως στόχο την αποτροπή οποιασδήποτε απειλής κατά της εδαφικής μας ακεραιότητας. Μόνο αν η Τουρκία αποφασίσει πραγματικά να καταστεί ευρωπαίος γείτονας, η εξομάλυνση των σχέσεων μαζί της θα καταστεί δυνατόν να πραγματοποιηθεί.

Πιο συγκεκριμένα, για τις ελληνοτουρκικές σχέσεις, θα ήθελα να αναφέρω το εξής: Είναι λογικό η Ελλάδα να στοχεύει σε συνεργασία με όλες τις γειτονικές χώρες, με σκοπό την αναζήτηση λύσεων και την εμπέδωση της σταθερότητας και της ασφάλειας στην ευρύτερη περιοχή της. Αυτό, όμως, μπορεί να επιτευχθεί μόνο υπό σαφείς όρους και προϋποθέσεις, διότι πρέπει να διασφαλιστούν τα ζωτικά συμφέροντα της χώρας, δεδομένων των απειλών και της συμπεριφοράς της Τουρκίας.

Οι βασικές αρχές στις οποίες θα πρέπει να στηριχθεί η πολιτική της Ελλάδας, όσον αφορά στο κυπριακό, στις ελληνοτουρκικές σχέσεις και τις σχέσεις της Τουρκίας με την ΕΕ, είναι η εξομάλυνση των ελληνοτουρκικών σχέσεων, μέσω ενός γονίμου διαλόγου. Ο διάλογος, όμως, αυτός θα πρέπει να βασιστεί στο σεβασμό της εδαφικής ακεραιότητας και των κυριαρχικών δικαιωμάτων, στο σεβασμό του διεθνούς δικαίου και των διεθνών συνθηκών, στον αποκλεισμό της χρήσης βίας, καθώς και της απειλής χρήσης βίας.

Εάν η Τουρκία δικαιούται να διεκδικήσει τη θέση που της ταιριάζει στην Ευρώπη, η Ελλάδα μπορεί να βοηθήσει την Τουρκία σ' αυτό το επίπεδο. Αυτό, βέβαια, μπορεί να επιτευχθεί μόνο αν η Τουρκία συμπεριφερθεί ως ευρωπαϊκή χώρα, δηλαδή, εάν δεν έχει εδαφικές διεκδικήσεις σε βάρος των γειτόνων της και αν σέβεται τη διεθνή νομιμότητα και τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Τέλος, να υπάρχει μια ενιαία εθνική στρατηγική, η οποία δεν θα αλλάζει καθόλου με την αλλαγή των κυβερνήσεων και δεν θα αποτελεί αντικείμενο κομματικής αντιπαράθεσης.

Για το θέμα της εθνικής ταυτότητας, θέλω να πω το εξής. Ο απανταχού ελληνισμός οφείλει να διαφυλάξει την ταυτότητά του και τον πολιτισμό του ως κόρη οφθαλμού, να ενώσει τις δυνάμεις του και με τα όπλα της διαχρονικότητας και του κοσμοπολιτισμού του να προχωρήσει στον νέο αιώνα, στη νέα χιλιετία. Η έννοια του ελληνισμού και ο ελληνισμός ο ίδιος δεν περιορίζεται σε στενά όρια, ούτε φοβάται τον ανταγωνισμό. Θα πρέπει όλοι να πιστέψουμε στις δυνάμεις του οικουμενικού ελληνισμού. Είναι απαραίτητη η αταλάντευτη συνέχιση της δημιουργικής του προσπάθειας και της ιστορικής του παρουσίας ανά τον κόσμο, με τη διαμόρφωση ενός πλέγματος αλληλεγγύης και συμπάραστασης. Σήμερα, παρά ποτέ, αναδεικνύεται η ανάγκη ενός συμπαγούς μετώπου όλου του ελληνισμού, για τη προώθηση μιας συντονισμένης πολιτικής και κοινωνικής δράσης προσανατολισμένης σε ένα οικουμενικό πανανθρώπινο δράμα, το δράμα του ελληνικού πολιτισμού.

Κύριε Πρόεδρε, στο σημείο αυτό, θα ήθελα να δώσω μερικές απαντήσεις σε μερικούς προλαλήσαντες συναδέλφους.

Η κυρία Χατζούλη, ανέφερε, ότι δεν είναι σωστός χαρακτηρισμός, ότι “η Τουρκία είναι ο άσπονδος εχθρός μας”. Συμφωνώ, δεν είναι σωστός χαρακτηρισμός, μόνο, όμως, αν σταματήσει να υπάρχει το στρατοκρατικό καθεστώς της Τουρκίας, μόνο αν στην Τουρκία ισχύσει αυτό που λέει το Σύνταγμα της Ελλάδας, ότι “η εξουσία πηγάζει από το λαό και υπάρχει υπέρ αυτού”.

Ο συνάδελφος κ. Αντωνίου με έχει εκπλήξει με τις απόψεις του. Από πότε οι Τουρκοκύπριοι αποκαλούνται πολίτες της Κύπρου; Από πότε οι Ελληνοκύπριοι τους αποδέχθηκαν; Εάν η ΕΟΚΑ έσφαξε Τουρκοκύπριους, τότε η αντίσταση και η διεκδίκηση της ελευθερίας μας θα είναι κάτι παράνομο, τότε όλες οι προσπάθειες των Ελλήνων μέσα στο πανδαμάτορα χρόνο της ιστορίας είναι παράνομες. Επιπλέον, ανέφερε, πως το σούβλισμα του Αθανάσιου Διάκου δεν μπορεί να αλλάξει, γιατί είναι ένα πραγματικό γεγονός. Τον ερωτώ, λοιπόν, να μας πει ένα συγκεκριμένο παράδειγμα μέσα από την ελληνική ιστορία, το οποίο δημιουργεί ρατσιστικές απόψεις στους Έλληνες μαθητές. Εάν ο συνάδελφος βρει τέτοιο παράδειγμα, θα μπορέσω να αλλάξω άποψη. Ανέφερε, επίσης, ότι θα πρέπει να δίνονται λιγότερα χρήματα για το στρατό, για να καλυφθούν οι αμυντικές ανάγκες της Κύπρου. Συμφωνώ με αυτό, αλλά τον ερωτώ: Πώς θα αντιμετωπιστούν οι Τούρκοι και οι Τουρκοκύπριοι γενικότερα, όταν από την πλευρά των ΗΠΑ υπάρχει μια δυσαναλογία στον εξοπλισμό;

Επίσης, είπε ότι η ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ θα μπορέσει να γίνει πραγματικότητα μόνο αν βρεθεί μία λύση στο κυπριακό. Ρωτώ, έστω ότι λύνεται το κυπριακό. Πώς οι απολίτιστοι Τούρκοι θα μπορέσουν να

αντεπεξέλθουν στις απαιτήσεις της ΕΕ; Πώς όταν καταπατούν τα ανθρώπινα δικαιώματα, κατά κόρον, θα μπορέσουν να συνεργαστούν με τους άλλους πολιτισμένους λαούς της Ευρώπης; Κλείνω με μία ερώτηση και θα σε παρακαλέσω να μην προσβληθείς. Είσαι άραγε Ελληνοκύπριος ή Τουρκοκύπριος;

Η κυρία Οικονόμου είπε ότι ο επαγγελματικός στρατός θα ήταν μία λύση. Η μερική απασχόληση συμφωνώ ότι είναι μια σωστή λύση. Όσον αφορά τον επαγγελματικό στρατό, οι Έλληνες ανέκαθεν ήταν ευπατρίδες, πολέμησαν πάντα για τα ιδανικά τους και ποτέ για χρήματα. Όσους πολέμους και αν έκαναν, υπερασπίστηκαν την πατρίδα τους και τα δικαιώματά τους. Ποτέ δεν προσπάθησαν να κατακτήσουν κάποιο ξένο λαό. Και όσον αφορά την εκστρατεία του Μεγάλου Αλεξάνδρου που πολλοί την έχουν παρεξηγήσει, ήταν μία πολιτιστική εκστρατεία. Ο Μέγας Αλέξανδρος φώτισε τα πέρατα της Ασίας με τον ελληνικό πολιτισμό.

Θέλω να πω στο φίλο Παντελή από τη Θεσσαλονίκη για το θέμα της σημαίας. Είναι πολύ σημαντικό ζήτημα και θα ήθελα να ρωτήσω όλους τους εκπαιδευτικούς που θεωρούν ότι οι Έλληνες είναι εθνικιστές και ρατσιστές. Πώς αισθάνθηκαν όλοι τους, όταν είδαν τη σημαία μας να καίγεται από τους Αλβανούς σε ένα ποδοσφαιρικό αγώνα μέσα στην Ελλάδα; Ποιά θα ήταν η αντιμετώπιση των Ελλήνων εάν έκαναν το ίδιο πράγμα στην Αλβανία;

Θα ήθελα να τελειώσω παίρνοντας το ερέθισμα από τον κ. Χρηστίδη, ο οποίος είπε ότι διαφωνεί με το θεσμό της Βουλής των Εφήβων, όσον αφορά στις διαδικασίες. Πιστεύω ότι για να αλλάξει η δομή, δεν πρέπει να καταστρέφεται η διαδικασία. Οι προτάσεις γίνονται μία φορά και καταγράφονται. Είπε, επίσης, ότι η Επιτροπή Άμυνας της Βουλής των Εφήβων έχει καταντήσει ένα κατεστημένο, γιατί όλοι αναφέρονται στις ελληνοτουρκικές σχέσεις. Όμως, οι ελληνοτουρκικές σχέσεις είναι πάντα στην επικαιρότητα και το επίκαιρο δεν είναι κατεστημένο.

Επίσης, είπε ότι πρώτα πρέπει να είμαστε άνθρωποι και μετά Έλληνες. Τονίζω ότι στην Ελλάδα έχει διατηρηθεί το τρίπτυχο “Πατρίδα, Θρησκεία, Οικογένεια” και πιστεύω ότι αυτά τα ιδανικά συγκρατούν τη χώρα μας. Έτσι θα διατηρηθεί αδύνατη μεταξύ των ισχυρών όσον αφορά το στρατό, αλλά πανίσχυρη μεταξύ αδυνάτων, όσον αφορά τον πολιτισμό.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω ότι ευελπιστώ ότι θα ληφθούν υπόψη οι προτάσεις και οι ιδέες του κάθε συμμετέχοντα σε αυτή την πραγματικά αξιόπαινη προσπάθεια, εκ μέρους του κ. Κακλαμάνη, του αιώνιου έφηβου κ. Σαμαράκη και όλων των άλλων συντελεστών αυτού του Εκπαιδευτικού Προγράμματος από τον πολιτικό κόσμο. Ευχαριστώ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Σε αυτό το σημείο τελείωσαν οι πρωτολογίες και θα συνεχίσουμε με τις δευτερολογίες.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Αντώνιος Παπαδημητράκης.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ (Υπόλοιπο Αττικής): Θα ήθελα να μιλήσω για τις ελληνοτουρκικές σχέσεις. Με τον τουρκικό λαό πιστεύω ότι δεν έχουμε αξιόλογες διαφορές, όπως άλλωστε και με τους άλλους λαούς. Οι διάφορες τουρκικές κυβερνήσεις έχουν αποκλειστικά την ευθύνη για τις εχθρικές διαθέσεις και αντιλήψεις του ενός λαού για τον άλλον. Παρ' όλα αυτά δεν είναι σωστό να γίνονται μουσικές συναυλίες και άλλες εκδηλώσεις συμφιλίωσης από τη στιγμή που η Κύπρος είναι διχοτομημένη και καταπιέζονται οι μειονότητες στην Τουρκία. Είμαι αντίθετος σε αυτού του είδους τις προσπάθειες συμφιλίωσής μας με τους Τούρκους, εφόσον οι Τούρκοι δεν παίρνουν πρωτοβουλία να κάνουν παραχωρήσεις στο κυπριακό και σε άλλα θέματα. Ευχαριστώ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Τιτίκα-Μαρίνα Στρατή.

ΤΙΤΙΚΑ-ΜΑΡΙΝΑ ΣΤΡΑΤΗ (Β' Θεσσαλονίκης): Αξιότιμε κ. Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι και φίλες, θα ήθελα να τονίσω ορισμένα πράγματα για την ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ. Ακούστηκε ότι είναι οι Τούρκοι αυτοί που προβάλλουν την άποψή τους για την ένταξη της Κύπρου στην ΕΕ αφού λυθεί το κυπριακό και στη συνέχεια οι υπόλοιποι, όπως η Ευρώπη ή η Αμερική υιοθετούν αυτή την άποψη. Θα ήθελα να πω ότι είναι οι Τούρκοι αυτοί που προβάλλουν ως μόνη ρεαλιστική λύση για το κυπριακό τη δημιουργία ενός συνομοσπονδιακού κράτους, κάτι που εμάς τους Έλληνες και τους Ελληνοκύπριους δε συμφέρει καθόλου. Οπότε αυτό, κατά τη γνώμη μου δεν είναι λύση, αφού καταπατούνται τα δικαιώματα και τα συμφέροντά μας.

Επίσης, ακούστηκε ότι στη διαδικασία εισόδου στην ΕΕ, η Κύπρος προηγείται από την Τουρκία. Όμως, σ' αυτό δε συμφωνώ. Η Τουρκία δεν έχει μπει στην ΕΕ. Είναι ακόμα υποψήφια και έτσι, όπως έχει ειπωθεί, για να μπει στην ΕΕ, πρέπει να γίνουν πολλές υποχωρήσεις.

Όσον αφορά τους Αλβανούς, από τους οποίους οι περισσότεροι έχουν μπει παράνομα, πως μπορούμε να μιλάμε για έσοδα από βίζα; Σε περίπτωση πολέμου, όλοι αυτοί οι Αλβανοί θα γίνουν εχθροί μας. Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που έχουν έρθει για τον ίδιο λόγο στην πατρίδα μας, απ' όλο τον κόσμο. Όμως, τα προβλήματα δημιουργούνται μόνο από τους Αλβανούς. Αυτοί κλέβουν, σκοτώνουν, βιάζουν.

Και αναρωτιέμαι, γιατί να μην τους αντιμετωπίζουμε έτσι, αφού έχουν αυξήσει τόσο πολύ την εγκληματικότητα; Βεβαίως, δεν αναφέρομαι σε όλους τους Αλβανούς, τους Φιλιπινέζους και τους άλλους μετανάστες. Φυσικά, υπάρχουν πολλοί μετανάστες που θέλουν να ζήσουν ειρηνικά μαζί μας.

Ακόμα, συμφωνώ ότι τόσο οι εξοπλισμοί, όσο και η στρατιωτική θητεία πρέπει να μειωθούν, αρκεί να μην αποδυναμωθεί η άμυνά μας, κάτι που είναι πολύ σημαντικό για τη χώρα μας. Εάν οι στρατιώτες

πληρώνονται για τη στρατιωτική τους θητεία, ίσως, τότε να μην έχουν πατριωτικό συναίσθημα.

Θα ήθελα να πω κλείνοντας ότι η Κύπρος κινδυνεύει, τα Ίμια κινδυνεύουν, το Αιγαίο κινδυνεύει να διχοτομηθεί και στη Θράκη έχουμε το πρόβλημα των μειονοτήτων. Και αναρωτιέμαι τι θα μείνει τότε στην Ελλάδα;

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής κ. Λαμπρινή Παπαλεξίου.

ΛΑΜΠΡΙΝΗ ΠΑΠΑΛΕΞΙΟΥ (Ροδόπη): Θα ήθελα να σας μιλήσω για ένα θέμα που με προβληματίσε ιδιαίτερα. Άκουσα έναν Αμερικανό επιστήμονα σε ένα σεμινάριο για το θέμα της παγκοσμιοποίησης να δηλώνει και να παραδέχεται πως παγκοσμιοποίηση σημαίνει εξαμερικανισμός. Η Αμερική θέλει να ελέγξει όλο τον κόσμο. Αυτό είναι κάτι που σίγουρα μας προβληματίζει.

Λένε πως η Ελλάδα είναι δημοκρατική χώρα. Ζω στη Θράκη και γνωρίζω το μειονοτικό πρόβλημα. Ενώ λοιπόν στη Κωνσταντινούπολη ο Ελληνισμός έχει ξεριζωθεί, στη Θράκη η Μουσουλμάνοι απολαμβάνουν τα δικαιώματά τους. Και αυτό δεν είναι κακό, αλλά έχουν κατακτήσει να έχουν περισσότερα δικαιώματα από εμάς τους Έλληνες.

Ξέρετε ότι, ενώ εμείς οι Έλληνες πληρώνουμε τα φροντιστήρια, και κοπιάζουμε για να εισαχθούμε στα πανεπιστήμια, οι Μουσουλμάνοι της Θράκης εισάγονται στα Πανεπιστήμια χωρίς εξετάσεις; Αυτό είναι σωστό; Είναι αυτό δημοκρατία; Αυτό εσείς θα το κρίνετε.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Πολύνα Ανύφτου από την Κύπρο.

ΠΟΛΥΝΑ ΑΝΥΦΤΟΥ (Πάφος - Κύπρος): Κατ' αρχάς, θα ήθελα να μιλήσω ξανά για το πρόβλημα της Κύπρου. Προηγουμένως, κάποια παιδιά αναφέρθηκαν στο στρατοκρατορικό καθεστώς της Τουρκίας. Ναι, υπάρχει γιατί το καθεστώς αυτό είναι δικτατορία και αυτή η δικτατορία δε μπορεί να παραμείνει μόνο στο εσωτερικό, αλλά μεταφέρεται και στο εξωτερικό. Και, δυστυχώς, οι Τούρκοι συνεχίζουν να μεταφέρουν τα προβλήματά τους.

Σχετικά, με το αν οι Τούρκοι είναι άσπονδοι εχθροί ή όχι, θέλω να σας πω, ότι στο μάθημα της ιστορίας στο δημοτικό διδάσκουν ότι η Ελλάδα και η Κύπρος είναι τουρκικά τσιφλίκια. Αυτό, βέβαια, μεγαλώνει και τον φανατισμό τους.

Κάποιοι είπαν για τις αποζημιώσεις των προσφύγων της Κύπρου. Και εγώ κατάγομαι από προσφυγική οικογένεια, αλλά δεν ζητώ αποζημίωση αλλά ελευθερία. Σχετικά με το αν κάποια παραδείγματα πρέπει να μην αναφέρονται στην ιστορία, θα ήθελα να πω ότι εγώ διαφωνώ, γιατί, όπως είπε και ο Ευριπίδης, "όλη η γνώση της ιστορίας είναι η μάθηση.". Επίσης, απαντώντας σε κάποιο συνάδελφο θα ήθελα να πω ότι δεν πρέπει να έχουμε φανατισμό. Ο ελληνικός πολιτισμός μέσα στην ιστορία, ποτέ μα ποτέ, δεν επιβλήθηκε. Άλλωστε ο ελληνικός

πολιτισμός δεν είναι μόνο ελληνικός αλλά οικουμενικός. Οι Έλληνες μέσω του Μεγάλου Αλεξάνδρου έφτασαν μέχρι την Κίνα όχι μόνο με τις κατακτήσεις, αλλά και με το ελληνικό πνεύμα και εξαπλώνοντας τον ελληνικό πολιτισμό. Ο ελληνικός, μάλιστα, πολιτισμός λειτούργησε αρμονικά και με τους νέους πολιτισμούς που συνάντησε τότε κατά την εξάπλωσή του. Ποτέ, όμως, δεν επιβλήθηκε.

Όσον αφορά τον κ. Χρηστίδη θα ήθελα να πω ότι στην ιστορία ποτέ δεν έχουμε διαβάσει για σύγκρουση πολιτισμών. Έχουμε διαβάσει για πολιτισμούς που συνυπήρξαν και για πολιτισμούς οι οποίοι αγνοήθηκαν. Ποτέ όμως δεν μιλάμε για πολιτισμούς που ήλθαν σε σύγκρουση.

Τέλος, θα επανέλθω στην Κύπρο, αναφερόμενη στους Τουρκοκύπριους. Δυστυχώς, στην κατεχόμενη Κύπρο δεν υπάρχουν πλέον Τουρκοκύπριοι. Η μεγάλη πλειοψηφία Τουρκοκυπρίων έχει φύγει και έχει εγκατασταθεί στο Λονδίνο. Στην κατεχόμενη Κύπρο υπάρχουν μόνο “γκρίζοι λύκοι”. Ούτε νομίζω ότι ο Ραούλφ Ντενκτάς είναι ο ηγέτης τους. Είναι ένας ψευδοηγέτης, ένα πiónι της Άγκυρας που τον χρησιμοποιούν για τα συμφέροντά τους. Ούτε μπορώ εγώ σαν Ελληνοκύπρια να πιστέψω ποτέ ότι ο Ντενκτάς μπορεί να διεκδικεί για λογαριασμό μου το μέλλον μου. Αυτό, όμως, δεν πρέπει να μας οδηγήσει και σε ακρότητες και φανατισμούς.

Υπάρχουμε ως Έλληνες, είμαστε Έλληνες και ο καθένας μας αντιλαμβάνεται τον όρο Έλληνας, όπως αυτός τον καταλαβαίνει. Άλλωστε, “Έλληνες εισί οι της ημετέρας παιδείας μετέχοντες”. Οι Έλληνες δεν φαίνονται από το αίμα, αλλά από την ψυχή και την παιδεία.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Ξανθιάκος.

ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ ΞΑΝΘΙΑΚΟΣ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Δεν είπα ότι πρέπει να κρατήσουμε τη σημαία μας με φανατισμό. Ο Μέγας Αλέξανδρος δεν έφτασε μέχρι την Κίνα αλλά μέχρι το Πακιστάν. Εξέφρασα την απορία γιατί θα πρέπει να θεωρηθώ ακραίος εάν σηκώσω την Ελληνική σημαία; Αυτό, είναι κάτι πολύ φυσιολογικό για εμένα, γιατί εκπροσωπώ τον εαυτό μου. Δεν τη σηκώνω με φανατισμό. Την κρατάω με υπερηφάνεια, μόνο και μόνο γιατί εκφράζει τις απόψεις μου και τα πιστεύω μου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Καλόγηρος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ (Νομός Φθιώτιδας): Στις προτάσεις αναφέρεται η πρόταση “μακροχρόνιος προγραμματισμός και σταθερότητα στην εξωτερική πολιτική”. Άρα, θα πρέπει να δημιουργηθεί και να θεσπιστεί ένα Εθνικό Συμβούλιο Εθνικής Άμυνας με τη συμμετοχή όλων των κομμάτων. Αυτό αποτελεί πάγιο αίτημα της αντιπολίτευσης, αλλά συνεχώς απορρίπτεται από την Κυβέρνηση. Εάν εδημιουργείτο αυτό το συμβούλιο η εξωτερική πολιτική δεν θα εξαρτάτο από το κόμμα που ασκεί την εξουσία μια δεδομένη χρονική

περίοδο, αλλά από το σύνολο των κομμάτων που αποτελούν και έκφραση της εθνικής, ιδεολογικής και κοινωνικοπολιτικής συνείδησης του ελληνικού λαού.

Επίσης, αναφέρθηκε, ένα θέμα σχετικά με την συνεργασία με το Ιράκ και την Τουρκία. Σε σχέση με την έξοδό μας από το ΝΑΤΟ και τους άλλους διεθνείς οργανισμούς, θέλω να πω ότι αυτό θα αποτελούσε “ρίσκο”, αν αναλογιστούμε και τα πρόσφατα γεγονότα στο Κόσσοβο και το Ιράκ. Όταν οι Ιρακινοί δε δέχθηκαν τους αντιπροσώπους του ΟΗΕ, τότε αντιμετώπισαν από τις ΗΠΑ τις κυρώσεις του εμπάργκο.

Επίσης, αναφέρθηκε ότι μετά τους σεισμούς οι Έλληνες και οι Τούρκοι ξεπέρασαν τις διαφορές τους. Σαφώς και κάτι έγινε. Ας μην ξεχνάμε, ότι τώρα έχει επιτευχθεί μια πολυεπίπεδη συνεργασία, όπως η επανεξέταση των βιβλίων της ιστορίας, αλλά και κάποιες εμπορικές συναλλαγές. Οι Τούρκοι, όμως, ενισχύουν την πολιτική τους στη Θράκη και προβαίνουν σε εξοπλισμούς από τις ΗΠΑ, με σύγχρονα όπλα, που μόνο σε αυτούς πωλούν οι ΗΠΑ.

Ας μη ξεχνάμε ότι ένα μήνα πριν τους σεισμούς που απετέλεσαν την απαρχή των φιλικών σχέσεών μας με την Τουρκία, ο “ιστοριοδίφης και άριστος γνώστης της ιστορίας” κ. Τζεμ διακήρυξε ότι η Ελλάδα θα πρέπει να είναι ευγνώμων προς την Τουρκία, διότι “οι Τούρκοι ήταν αυτοί που εισέβαλαν στην Κύπρο το 1974, και έτσι η Ελλάδα απαλλάχτηκε από τη χούντα”.

Δεν θα ήθελα να χαρακτηριστώ σοβινιστής, αλλά θα ήθελα να κρούσω τον κώδωνα του κινδύνου για το τι μπορεί να συμβεί μετά από ενδεχόμενη συνεργασία με το Ισραήλ και την Τουρκία. Το Ισραήλ είναι σύμμαχος των ΗΠΑ και αυτό φαίνεται και από το γεγονός ότι, αν και η τρομοκρατία εκεί έχει ξεπεράσει κάθε όριο, οι Αμερικάνοι ασχολούνται με εμάς και όχι με αυτούς. Όσον αφορά στην Τουρκία, είναι υποχείριο των ΗΠΑ και είναι η μόνη τόσο φιλοαμερικανική χώρα μετά την Ελλάδα, που έχει πρόσβαση στο Αιγαίο.

Αναφέρθηκε, επίσης, και το Δικαστήριο της Χάγης. Θέματα, όμως, όπως οι διεκδικήσεις στο Αιγαίο δεν τα διαπραγματευόμαστε σε κανένα δικαστήριο.

Όσον αφορά την άρση του νΕΤΟ και τη διαβεβαίωση της ΕΕ ότι όλα θα διευθετηθούν, θα ήθελα να θυμίσω τη διαβεβαίωση του κ. Κλίντον ότι, κατά τη διάρκεια της θητείας του θα λυνόταν το Κυπριακό.

Τέλος, ανέφερε κάποιος συνάδελφος, ότι με τους Αλβανούς είχαμε αύξηση εσόδων. Μόνο αυτό δεν συμβαίνει και σας θυμίζω το γνωστό θέμα των πυραμίδων, όπου όλοι οι Αλβανοί είχαν παίξει τεράστια ποσά. Πού τα βρήκαν; Όσο δε αφορά τη φράση “να τα υποστείτε, για το καλό σας”, τη θεωρώ απειλή και είναι και λίγο οξύμωρο σχήμα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Αλέξανδρος Καμπάκογλου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΜΠΑΚΟΓΛΟΥ (Α΄ Θεσσαλονίκης):

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να αναφερθώ στην ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας και της χώρας μας. Όπως είναι γνωστό, η Ελλάδα από την αρχαιότητα έχει διατηρήσει σχέσεις συνεργασίας και φιλίας με όλα τα κράτη. Ακουστήκε από πολλούς συναδέλφους, ότι η Ελλάδα πρέπει να έχει φιλικές σχέσεις τόσο με την Τουρκία, όσο και με άλλες βαλκανικές χώρες. Παρατηρούμε, όμως, ότι όσο και αν βοηθάμε τις γειτονικές χώρες, όπως τα Σκόπια και την Αλβανία, η στάση τους τόσο απέναντι στις μειονότητες μας, όσο και απέναντι στη χώρα μας, θα μπορούσε να χαρακτηριστεί αγάριστη και αγνώμων.

Παράλληλα με το θέμα των σχέσεών μας με τις χώρες της Βαλκανικής αξίζει να σημειωθεί ο ρόλος και η πορεία της Ελλάδας στον ευρωπαϊκό χώρο. Είχαμε πριν λίγες ημέρες την πανηγυρική ένταξη μας στην ΟΝΕ. Παρατηρούμε, ωστόσο, ότι τόσο αυτή η Κυβέρνηση όσο και οι προηγούμενες θέλουν όχι μόνο να συμμετέχουμε απλώς, αλλά να ταυτιστούμε με την ευρωπαϊκή καθεστηκιά τάξη, χωρίς να δίνουμε σημασία σε φλέγοντα κοινωνικά θέματα τα οποία μαστίζουν τη χώρα μας. Σε συνδυασμό με όλα αυτά βρίσκεται και η ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ μετά την άρση του βέτο. Αξίζει ωστόσο να σημειώσουμε ότι ο ευρωπαϊκός πολιτικός περίγυρος θέλησε να δείξει ότι μόνο η Ελλάδα αντιδρά στην ένταξη της Τουρκίας, τη στιγμή που χώρες με μεγάλο αριθμό Τούρκων μεταναστών, όπως η Γερμανία, τρέμουν και μόνο στην ιδέα αυτή. Φορτωθήκαμε πάλι την ανανδρεία των φίλων μας. Ακόμα και η χρονοβόρα διαδικασία της ένταξης της Τουρκίας είναι λανθασμένη, γιατί αναιρείται ο ανθρωπιστικός χαρακτήρας της ΕΕ. Κανείς δεν τολμά να αναφέρει στο έλλειμμα δημοκρατίας και την παραβίαση των ανθρώπινων δικαιωμάτων, τη στιγμή μάλιστα που εξακολουθεί στη χώρα αυτή να υπάρχει στρατοκρατία. Ποιός λοιπόν είναι ο ρόλος μιας στρατοκρατούμενης χώρας σε μια Ένωση Δημοκρατικών Κρατών; Ίσως, οφείλεται στο γεγονός ότι η Τουρκία συνιστά μια τεράστια αγορά όπλων και προσελκύει τόσο τις βιομηχανίες όπλων της Ρωσίας όσο και των ΗΠΑ και είναι γνωστή η επιθυμία των ΗΠΑ να διαδραματίσει η Τουρκία το ρόλο του χωροφύλακα στην περιοχή αυτή.

Όσον αφορά την πρόταση για αποχώρησή μας από τα διεθνή πολιτικά όργανα και τα όργανα της ΕΕ, τη θεωρώ άποψη ουτοπιστική και χωρίς περιεχόμενο, αφού μια τέτοια αποχώρηση θα σημάει την πολιτική, διπλωματική και πολιτιστική απομόνωση της Ελλάδας. Οφείλουμε να δείξουμε στην ευρωπαϊκή κοινή γνώμη ότι σεβόμαστε τους διεθνείς κανονισμούς και ταυτόχρονα δεν ανεχόμαστε την παραβίαση βασικών κανόνων λειτουργίας της ΕΕ, καθώς έτσι η ίδια αυτοαναιρείται και αυτοδιαφεύδεται, έναντι των ΗΠΑ, σε όλους τους τομείς. Τέλος, δεν πρέπει να δίνουμε την εικόνα ότι

κατεχόμαστε από ένα αντιτουρκικό μένος. Απλώς, είμαστε ρεαλιστές και αναγκαζόμαστε σε μια τέτοια συμπεριφορά προκειμένου να υπερασπιστούμε τα δικαιώματά μας, για τα οποία όλοι αδιαφορούν εκτός από εμάς.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Παναγιώτης Κούστας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΣΤΑΣ (Α΄ Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να απαντήσω στο συνάδελφο που μίλησε για έχθρα βορείων και νοτίων, ότι η έχθρα αυτή περιορίζεται μόνο στα γήπεδα και πουθενά αλλού.

Όσον αφορά το τζαμί στην Αθήνα, πιστεύω ότι θα είναι μια ακόμη απόδειξη της ανεξιθρησκίας και δημοκρατικότητας που διέπει τη χώρα μας και θα είναι παράδειγμα και εφελτήριο για την Τουρκία, για να κάνει κάποιες παραχωρήσεις.

Τέλος, σχετικά με τη διαρκή ειρήνη, θεωρώ ότι το παρελθόν πρέπει να προδικάσει το μέλλον.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Βαρνάβας Βαρνάβας.

ΒΑΡΝΑΒΑΣ ΒΑΡΝΑΒΑΣ (Νομός Ηλείας): Κύριε Πρόεδρε, αναφέρθηκε κάποιος συνάδελφος στην ορκωμοσία των Βουλευτών στη σημαία. Σίγουρα είναι σημαντικός παράγοντας και η σημαία, από τη στιγμή, όμως, που είσαι Έλληνας, είσαι εδώ, στην καρδιά.

Άλλος συνάδελφος ανέφερε ότι είμαστε μαριονέτες του ΝΑΤΟ. Δεν μπορούμε να κάνουμε αλλιώς, γιατί δεν είμαστε σε θέση να αρνηθούμε κάτι στην Αμερική.

Τέλος, θα πρέπει να θυμίσω ότι η Τουρκία υποστηρίζεται από τις ΗΠΑ, με ό,τι συνέπειες αυτό συνεπάγεται. Άρα, δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ελευθερία Οικονόμου.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Β΄ Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, είπε προηγουμένως μια συνάδελφος ότι με την άρση του βέτο για την ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ διακυβεύονται τα συμφέροντά μας. Διαφωνώ. Θα ήθελα όλοι να αναλογιστείτε ότι σε περίπτωση ένταξης της Τουρκίας, ίσως, μας δοθεί η ευκαιρία για μια αμεσότερη επικοινωνία, αφού από τη στιγμή εκείνη θα αποτελεί σύμμαχο και όχι εχθρό. Θα έλθει σε επαφή με τον ευρωπαϊκό πολιτισμό και πιστεύω, ότι θα υιοθετήσει κάποια από τα πρότυπά του. Οι δύο χώρες θα έχουν κοινό στόχο και θα συνεργαστούν για την πρόοδο της ΕΕ.

Κλείνοντας, θα ήθελα να συμφωνήσω με τη Νατάσα και τον Κωνσταντίνο στο ότι ο στρατός είναι αποδοτικότερος, όταν συγκροτείται με βάση την ελεύθερη βούληση και όχι με κριτήριο το χρήμα. Θέλω να επισημάνω, ότι οι Έλληνες είναι εκτός από πατριώτες και Ευρωπαίοι. Για το λόγο αυτό θα ήταν σωστό να ενστερνιστούμε την ευρωπαϊκή ιδέα, όπως είναι

ο επαγγελματικός στρατός, όπου αυτή έχει αποδειχθεί, ότι είναι καρποφόρα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Γεώργιος Θεοφάνους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ (Η.Π.Α.): Χθες και σήμερα μίλησαν αρκετοί συνάδελφοι για το κυπριακό πρόβλημα και για θέματα της εθνικότητάς μας. Έχω διαπιστώσει, ότι ορισμένα από αυτά τα προβλήματα, το Κυπριακό, το να σταματήσουμε την ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ κ.λπ. είναι έξω από τις δυνατότητές μας. Εγώ, σαν νέος γεννημένος στην Αμερική, από Ελληνοκύπριους γονείς βλέπω και μια άλλη πλευρά που δεν έχουμε αγγίξει μέχρι τώρα. Ο ρόλος μας στο να επιμορφώσουμε και να επιδράσουμε στην αμερικάνικη κοινωνία. Πρέπει να καταλάβουμε ότι, όταν αντιμετωπίζουμε θέματα εξωτερικής πολιτικής, η Αμερική έχει τον τελευταίο λόγο. Εάν η ίδια θέλει να λυθεί το Κυπριακό, τότε αυτό θα λυθεί. Εάν η Αμερική θέλει να σταματήσει την ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ, τότε αυτό θα γίνει. Αυτό σημαίνει, ότι ο καλύτερος τρόπος για να καταφέρουμε να λύσουμε ορισμένα από τα σοβαρά μας προβλήματα, που αναφέραμε προηγουμένως είναι να αναπτύξουμε τις σχέσεις μας και να ασκήσουμε πίεση στην Αμερική. Πολλοί από μας μπορεί να νομίζουν, ότι η Αμερική δεν ενδιαφέρεται για εμάς, διότι η Ελλάδα είναι μικρή χώρα. Όμως, η πραγματικότητα δεν είναι αυτή. Για παράδειγμα, ως πάrouμε το Ισραήλ. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να υποστηρίξει η Αμερική το Ισραήλ και όμως το κάνει. Ένας από τους σοβαρότερους λόγους για τη συνεχή υποστήριξη της Αμερικής προς το Ισραήλ είναι οι επιδράσεις που ασκεί η κοινωνία των Εβραίων στην Αμερική και το ίδιο πρέπει να κάνουμε και εμείς. Πρέπει να εντεινουμε τις προσπάθειές μας στο να γνωστοποιήσουμε πλήρως το κυπριακό πρόβλημα στην αμερικάνικη κοινωνία. Στο Σικάγο, Άγιο Φραγκίσκο, Νέα Υόρκη, έχουμε μεγάλο ελληνικό στοιχείο, το οποίο μπορεί να βοηθήσει προς την κατεύθυνση αυτή. Χρειάζεται, όμως, βοήθεια και οργάνωση από την Ελληνική και Κυπριακή Κυβέρνηση.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ιωάννης Δανδουλάκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΑΝΔΟΥΛΑΚΗΣ (Αγγλία): Κατ' αρχήν, θα ήθελα να συγχαρώ τον συνάδελφο Παντελή για το εγκώμιο που έπλεξε για την ελληνική σημαία και πιστεύω, ότι θα ήταν άξιος σημαιοφόρος, όταν υπηρετήσει τον ελληνικό στρατό.

Θα ήθελα να ξεκαθαρίσω κάτι το οποίο χθες παρεξηγήθηκε από τα λεγόμενά μου. Είπα, ότι για να προχωρήσουμε μπροστά πρέπει να ξεχάσουμε, ότι έγινε στο παρελθόν. Αυτό το έλεγα με την έννοια, όχι να

ξεχάσουμε την μνήμη μας, αλλά, απλά, να διαγράψουμε τις μαύρες σελίδες της ιστορίας μας για να μην είναι εμπόδιο στην αρμονική συνύπαρξή μας. Αυτό μπορούμε να το καταφέρουμε με τη βοήθεια της αγάπης και συγκεκριμένα, όπως τη διατυπώνει σε επιστολή του ο Απόστολος Παύλος.

Συνεχίζοντας, θα ήθελα να αναφέρω αυτό που ακούστηκε από πολλούς σχετικά με την ανέγερση τζαμιού στο Κέντρο της Αθήνας. Αυτό δεν θα μπορούσα ποτέ να το διανοηθώ. Δεν είναι δυνατόν ταξιδεύοντας με το αεροπλάνο, ερχόμενος στην Αθήνα να δεχθώ το σύμβολο της ελευθερίας και της δημοκρατίας, όπως είναι ο αιώνιος Παρθενώνας, να καμαρώνει δίπλα σε ένα τζαμί.

Επίσης, κάτι σημαντικό, για το οποίο έγινε μεγάλη συζήτηση, είναι η αφαίρεση κάποιων ιστορικών στοιχείων από τα σχολικά βιβλία στην Ελλάδα. Όπως ξέρετε όλοι και έχουμε διδαχθεί στο σχολείο, τον ορισμό της ιστορίας που ο Θουκυδίδης δίνει. Θέλω, όμως, να προσθέσω ότι η ιστορία πρέπει να είναι αντικειμενική και αυτός που τη γράφει πρέπει να είναι γνώστης αυτής.

Επίσης, η παγκοσμιοποίηση δεν πρέπει να μας φοβίζει, αλλά μπορούμε, μέσω αυτής, να προβάλλουμε το δικό μας πολιτισμό και αντιλήψεις. Κάποιος συνάδελφος ανέφερε, ότι πρώτα είμαστε άνθρωποι, μετά Έλληνες και μετά Χριστιανοί. Θα του απαντήσω, ότι άνθρωπος ίσον Χριστιανός.

Τέλος, η συνύπαρξη Ελλήνων και Τούρκων στη Θράκη είναι θετικό στοιχείο, που μέσα από αυτή ενδυναμώνεται το ηθικό τους, συνειδητοποιούν περισσότερο την εθνική τους ταυτότητα και δίνουν μια μάχη που δεν θα σταματήσει ποτέ. Ευχαριστώ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελείωσε η σημερινή συζήτηση. Θα ήθελα να σας πω, ότι άφησα όλη τη διαδικασία της συζήτησης αρκετά ελεύθερη, γιατί ήθελα να μιλήσετε ελεύθερα και να ολοκληρώσετε τις απόψεις σας. Ειλικρινά, θέλω να σας ευχαριστήσω για τη συμμετοχή σας, να ευχαριστήσω ιδιαίτερα τα μέλη της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος που μας παρακολούθησαν καθώς, και τους συνεργάτες μου, που μου προσέφεραν πολύτιμη υπηρεσία. Σας εύχομαι καλό καλοκαίρι.

Στο σημείο αυτό και περί ώρα 13.00' λύθηκε η συνεδρίαση.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ